

საქართველო

იმისთანა წმინდა საძმომი, ბოგბინდ ბუქდუბი სიფყავა, ცუდიღობით და ჭბრბით ბუბთის გაფანა ყუღა უჯადისბბბაჟ უსბბაგლსია.

ბაგოდის 1918 წლის 25 ივლისიდან

რესპუბლიკა

ოთხშაბათი, 13 მარტი. 2019 წ. №50 (8716)

ელ.ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge

ფასი 60 თათრი

დღე საქართველოს სრულ-წლოვნებისა!

5

ქაშუეთში საქართველოს დამუშენებელი კრების წევრების სულის მოსახსენიებელი პანაშვილი აღევლინა

ლელობურთი - კულტურული მემკვიდრეობის კეგლი!

ინფორმაციას კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის ეროვნული სააგენტო ავრცელებს.

„ლელო“ უძველესი ქართული სიტყვაა და ძალით გადატანას ნიშნავს. სახელწოდება ნათლად განმარტავს მის შინაარსს, ვხვდებით, რომ საქმე გვაქვს შეუპოვარ ბრძოლასთან. ძველი ქართული ეროვნული სპორტის სახეობებიდან განსაკუთრებით აღსანიშნავია ლელო, ქართული ჭიდაობა, დოლი და სხვა.

მკვლევრები ვარაუდობენ, რომ ეს ძირძველი თამაში ბურთობიდან მოდის, რომელიც ჯერ კიდევ „ვეფხისტყაოსანში“ გვხვდება. სხვადასხვა მასალების მიხედვით აღწერილია, რომ ლელოს უმთავრესად სამეგრელოში, იმერეთსა და გურიაში სახალხო (რელიგიურ) დღესასწაულებზე თამაშობდნენ, ხოლო ძირითად სათამაშო ცენტრებად აღიარებული იყო: ფოთი, ბათუმი, ხონი, კულაში, სენაკი, ზუგდიდი, ქუთაისი და სხვა.

საქართველოში დღემდე თამაშობენ „ლელობურთს“, რომელიც ლანჩხუთის რაიონის სოფელ შუხუთში ყოველი წლის აღდგომის დღესასწაულზე იმართება. ამ თამაშს გურულე-ბი 1854 წლის „შუხუთფერდის“ ბრძოლას უკავშირებენ, ისტორიულ ბრძოლას, რომელიც ნიგოიის ბრძოლის სახელითაცაა ცნობილი და რომელიც რუსეთ-თურქეთის ომის დროს გაიმართა.

წლები მანძილზე, ბურთის აგდების პატივი ლელოს უხუცეს მოთამაშეს ჰქონდა. 10 წელზე მეტია ეს პატივი აქვს სოფლის ეკლესიის წინამძღვარ დეკანოზ საბას. ტრადიციულად, ის დილით მიცვალბულთა პანაშვიდს ატარებს და ბურთს ეკლესიაში ინახავს საღამოს 5 საათამდე (თამაშის დაწყების უცვლელ დრომდე).

სსოვრება გავთულ-სლარტიებთან...

8

ოკუპანტების მიერ დაკავებულია გზა

გიორგი ზარდიაშვილი: ღარიბაშვილის პოლიტიკაში დაბრუნება ტოვებს შთაბეჭდილებას, რომ მომავალში იგი პრაგმატიკად დაბრუნდება

4

ბასოსარი და უსანატრი...

ნოდარ ბატონო!

უდიდესი სიამოვნებით წავიკითხე შენი შესანიშნავი წიგნი „ოქროს აკვანი მონაშეთში“. როგორი დიდი სიყვარულითა და არაჩვეულებრივი გულწრფელობით გადმოსცემ მოგონებებს მშობლებზე, შვილებზე და შვილიშვილებზე, ლერიზე, მეგობრებზე, ყოფილ შენს ხელმძღვანელებზე და უმაღლესი თანამდებობის პირებზე.

განსაკუთრებული სითბოთი იხსენებ შენს ერთგულ მეუღლეს, ქალბა-

ტონ გალიასა და მის გარემოცვას – ხელოვნების მოღვაწეთა გასაოცარ გალერეასა და სახელოვან ისტორიულ პიროვნებათა დაუფინყარ სახეებს.

რაც მთავარია, ეს ქმნილება მიუძღვნენ ძვირფასი მეუღლის ხსოვნას. ძლიერი და წარმატებული მამაკაცის გვერდით ყოველთვის ჭკვიანი და ინტელექტუალი ქალი დგას.

ეს დიდებული ნაშრომი განა მარტო შენი მრავალრიცხოვანი და მშვენიერი შთამომავლებისთვის შექმენი, არამედ მთელი ერისთვის.

აღსანიშნავია, რომ ეს წიგნი დაიწერა 90 წლის მცოვან ასაკში. შენ ყოველთვის გქონდა და საოცრებაა, რომ ამ ხანდაზმულობაშიც შეინარჩუნე ბრწყინვალე, გასაოცარი და შესანატრი მესხიერება.

მე შეგადარებ მხოლოდ გოეთეს, რომელმაც ამავე ასაკში შექმნა „ფაუსტი“ და ეს არ იქნება ხმამაღალი განაცხადი.

გვითხულობ შენს ნაშრომს და მიპყრობს საოცარი გრძნობა და აღფრთოვანება, როგორ შეეძლო ერთი ადამიანის ნიჭსა და გონიერებას შემოენახა ზღვა მასალა, განსხვავებულ მოვლენათა და გარემოებათა უბადლო თანამიმდევრული

თხრობისა ასეთი წარმოუდგენელი სიზუსტით. ეს მხოლოდ ღვთით მომადლებულ უნიჭიერეს ადამიანთა ხვედრია.

ჩემო ნოდარ, მე, ბელა და მთელი ჩემი ოჯახი გულითად მადლობას და სიყვარულს გამოვხატავთ შენდამი, წიგნში აღწერილი იმ თბილი და კეთილი მოგონებების გამო, რამაც ჩვენი ოჯახები ნათელ-მირონობით დააკავშირა გონიერი და შორსმჭვრეტელი ქალბატონი გალიას მეთავეობითა და მონდომებით.

ბატონ ნოდარს დღეს შეუსრულდა 90 წელი.

მან განვლო რთული, მაგრამ უაღრესად საინტერესო ცხოვრების გზა. უკრაინაში 22 წელი წარმატებით იღვანა.

სკკპ XXIV ყრილობაზე ის იყო ერთადერთი ქართველი დელეგატი უკრაინიდან.

წარმატებული იყო, როგორც საქართველოს მშენებლობის მინისტრის, ასევე საგეგმო კომიტეტის თავმჯდომარის | მოადგილის თანამდებობებზე.

ის გახლდათ შესანიშნავი დიპლომატი, ჯერ საბჭოთა საქართველოს მუდმივი წარმომადგენელი მოსკოვში, შემდეგ კი დამოუკიდებელი საქართველოს ელჩი რუსეთში.

ნოდარ ბატონო, გილოცავ 90 წლის ღირსშესანიშნავ იუბილეს.

ღმერთო, უმრავლეს ჩემს სამშობლოს ნოდარ მეძმარიაშვილის სადარი ღირსეული პიროვნებები და ჭეშმარიტი მამულიშვილები.

ულრმესი პატივისცემით
ნოდარ მარგველაშვილი

12.03.2019

რედაქციისგან: ორი დღეა ჩვენი გაზეთის ფურცლებზე იბეჭდება საიუბილეო მასალები ფრიად გამორჩეული მოქალაქისა და მშენებლის ნოდარ მეძმარიაშვილის 90 წლისთავის გამო. ეს, ალბათ, პირველი შემთხვევაა ჩვენი გაზეთის ასწლიან ისტორიაში, როცა რედაქციის დაუკვეთავად თვითონ საზოგადოებამ გადაწყვიტა ამ ერთ-ერთი იშვიათი ადამიანის და პროფესიონალის იუბილეს ასე ფართოდ აღნიშვნა. ამას, ცხადია, მართლაც დამსახურება უნდა!

იხ. 6 გვ.

გიორგი ქობულაძე: ქართულ ტექნოლოგიურ და ინოვაციურ სტარტაპებს ამერიკაში „სამსუნგის“ ინოვაციური ცენტრთან დააკავშირებთ...

„მოვილაპარაკეთ, რომ აშშ-ში, „სამსუნგის“ ინოვაციური ცენტრთან დააკავშიროთ საქართველოს ტექნოლოგიური და ინოვაციური სტარტაპები“ – ამის შესახებ კორეაში ვიზიტით მყოფმა ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრმა გიორგი ქობულაძემ „სამსუნგის“ ვიცე-პრეზიდენტებთან გამართულ შეხვედრის შემდეგ განაცხადა. მისი თქმით, „სამსუნგის“ აშშ-ის ინოვაციების ცენტრი ეძებს საინტერესო იდეებს და ამ პროცესში ქართული სტარტაპების ჩართულობა ძალიან მნიშვნელოვანი იქნება საქართველოში ინოვაციების განვითარებისთვის.

„საინტერესო შეხვედრა გვექონდა „სამსუნგის“ ცენტრალურ ოფისში, კომპანიის ორ ვიცე-პრეზიდენტთან. განვიხილეთ რამდენიმე საკითხი საქართველოში ბიზნესის გაფართოებასთან დაკავშირებით. ერთ-ერთი საინტერესო მიმართულება, რომელზეც ვისაუბრეთ და მოვილაპარაკეთ, იყო საქართველოში ტექნოლოგიური და ინოვაციური სტარტაპების დაკავშირება „სამსუნგის“ ინოვაციების ცენტრთან აშშ-ში. ეს ცენტრი ეძებს საინტერესო იდეებს და საკითხის განხილვის შედეგად მივიღეთ დასკვნამდე, რომ შესაძლებელია მათ რამდენიმე ქართული სტარტაპის იდეებიც გამოადგეთ. ეს იქნება ძალიან მნიშვნელოვანი ჩვენი სტარტაპებისა და ინოვაციების განვითარებისთვის“ – განაცხადა გიორგი ქობულაძემ.

„სამსუნგის“ ვიცე-პრეზიდენტებთან შეხვედრა სეულთან ახლოს, ქალაქ სუვონში „სამსუნგის“ ციფრულ ქალაქში გაიმართა. შეხვედრის დასრულების შემდეგ გიორგი ქობულაძემ ციფრულ ქალაქში მდებარე „სამსუნგის“ ინოვაციური მუზეუმი დაათვალიერა.

კორეა საქართველოს უახლოვდება

საპარტიზმოდ და კორეა მცირე და საშუალო საწარმოებისა და სტარტაპების მხარდაჭერის კუთხით მემორანდუმს გააფორმებენ, რომლის თანახმადაც კორეული მხარე ქართველ კოლეგებს გამოცდილებას გაუზიარებს, ხოლო ადგილობრივ სტარტაპერებს კორეაში მიიწვევს, სადაც მათ საკუთარი ბიზნესის განვითარების შესაძლებლობა მიეცემა, – აღნიშნულ საკითხზე შეთანხმდნენ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრი გიორგი ქობულაძე და კორეის მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობისა და სტარტაპების მხარდაჭერის კუთხით იყენებენ, რაც ადგილობრივ დასწავლულ მენეჯერებს განვითარებისა და ახალი პარტნიორების მოძიებაში ეხმარება.

აღნიშნა, რომ კორეული მხარის გამოცდილება ამ მიმართულებით არის განსაკუთრებით საინტერესო საქართველოსთვის. ამიტომ, მინისტრებს შორის მოხდა შეთანხმება, რომ გაფორმდეს საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსა და კორეის მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობისა და სტარტაპების სამინისტროს შორის.

შეხვედრის დასასრულს, გიორგი ქობულაძემ კორეელი კოლეგა თბილისში აბრეშუმის გზის ფორუმზე მოიწვია, რომელიც 2019 წლის შემოდგომაზე გაიმართება.

თემა. შეხვედრას ასევე დაესწრნენ საქართველოს ელჩი კორეაში ოთარ ბერძენიშვილი, ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების მინისტრის მოადგილე გენადი არველაძე და სსიპ „ანარმოე საქართველოში“ დირექტორი მიხეილ ხიდურელი.

პრობლემატად ვებკომპლექსი საინფორმაციო-კომუნიკაციური დანაშაულს

საპარტიზმოდ ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის დელეგაცია უფროსის სოსო რამიშვილის ხელმძღვანელობით სამუშაო ვიზიტით იტალიის რესპუბლიკაში იმყოფებოდა. ვიზიტის ფარგლებში სოსო რამიშვილი იტალიის რესპუბლიკის ფინანსური გვარდიის მმართველს, გენერალ ჯორჯიო ტომის შეხვდა. შეხვედრაზე ხელი მოეწერა საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურსა და იტალიის რესპუბლიკის ფინანსურ გვარდიას შორის ურთიერთგაგების მემორანდუმს, რომელიც ეკონომიკური და ფინანსური დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლის სფეროში ორმხრივ თანამშრომლობას ითვალისწინებს.

მემორანდუმის ფარგლებში კოლეგა უწყებებს შორის თანამშრომლობა კიდევ უფრო გაღრმავდება საინფორმაციო-ეკონომიკური სფეროში ჩადენილ დანაშაულთან ბრძოლის, ინფორმაციის გაცვლისა და თანამშრომელთა კვალიფიკაციის ამაღლების მიმართულებით. როგორც შეხვედრაზე საგამოძიებო სამსახურის

უფროსმა აღნიშნა, იტალიის რესპუბლიკის კოლეგა უწყებებს თანამშრომლობის მემორანდუმის გაფორმება თანამშრომლობის ახალი ეტაპის დასაწყისია. იტალიის რესპუბლიკის ფინანსური გვარდიის მმართველის, გენერალ ჯორჯიო ტომის განცხადებით გაფორმებული მემორანდუმის ხელს შეუწყობს არა მარტო უწყებებს შორის თანამშრომლობას, არამედ ორ ქვეყანას შორის ურთიერთობის კიდევ უფრო გაღრმავებას. „აქტიური თანამშრომლობა ისეთი მნიშვნელოვანი დანაშაულის წინააღმდეგ ბრძოლაში, როგორც არის ეკონომიკური და ფინანსური დანაშაული გავრცელების მომტანი იქნება ორივე მხარისთვის“, – აღნიშნა ჯორჯიო ტომის.

სად „თიბისი ბანკი“ და საპოლიტიკო!

„ყველაფერი იქნება გამომიბუღი, მათ შორის მთავარი საქმე. ის ძირითადი საქმე, რომელზეც არის საუბარი. ნებისმიერი თანმდევი პროცესი, რომელიც უკავშირდება ამ საქმეს, ყველაფერი იქნება გამომიბუღი. ჩვენთვის მთავარია, რომ არ გადავიტანოთ ეს ყველაფერი პოლიტიკურ სფეროში“, – ამის შესახებ საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარემ „თიბისი ბანკის“ საქმესთან დაკავშირებით საუბრისას განაცხადა. ირაკლი კობახიძის შეფასებით, საკითხის პოლიტიკურ სფეროში გადატანის უამრავი მცდელობაა.

„მათ შორის, იმ სახით, რომ ოპოზიციამ, მაგალითად, დაინიშნა საგამოძიებო კომისიის შექმნა, მაშინ, როდესაც ჯერ კიდევ ახლა არის, უფრო სწორად, ახლა არის დაწყებული გამოძიება ამ საქმესთან დაკავშირებით. ეს არის პოლიტიკური ინტერესები. ჩვენ არ უნდა გადავიტანოთ სამართლებრივი საკითხი პოლიტიკურ სფეროში და ყველას მოვუწოდებ ამისკენ“, – აღნიშნა პარლამენტის თავმჯდომარემ.

ირაკლი კობახიძე გამოეხმაურა ოპოზიციის განცხადებასაც იმის შესახებ, რომ ზუგდიდის მე-6 სკოლასთან დაკავშირებით, რეაგირება ანონიმური წერილის საფუძველზე მოხდა.

„საერთოდ არ არის შედარებადი ეს ორი შემთხვევა ერთმანეთთან. როდესაც ერთ შემთხვევაში კონკრეტულ უწყებას ევალება ნებისმიერ წერილზე რეაგირება, მათ შორის, ანონიმურზე, ეს არის ერთი შემთხვევა და როდესაც წინასწარ გვირგვინდება კონკრეტული ბიზნესმენი იმას, რომ კომპრომატს გამოაქვეყნებს და ამ დროს ვერ

აქვეყნებს კომპრომატს, ეს არის სრულიად სხვა შემთხვევა“, – განაცხადა საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარემ.

კვირიკაშვილის პერიოდში „თიბისი ბანკი“ წმინდა ძროხასავით ძროხასავით ხელშეუხებელი იყო...

გიორგი კვირიკაშვილის პრემიერ-მინისტრობის პერიოდში „თიბისი ბანკი“ წმინდა ძროხასავით ხელშეუხებელი იყო – აცხადებს პარლამენტის დამოუკიდებელი დეპუტატი დავით ჭიჭინაძე და 2016 წელს, მთავრობის მიერ ჩამოწერილ თანხებზე საუბრობს:

„2016 წელს, საინვესტიციო ვალდებულებების 40 მილიონის ჩამოწერა მოხდა. სახელმწიფომ ინვესტირებს შეუსრულებელი საინვესტიციო ვალდებულებები ჩამოაწერა და ამით მათ საშუალება მისცა, ვალდებულებებისგან გათავისუფლებულიყვნენ. როგორც ვიცი, მამუკა ხაზარაძეს 25 მილიონი ჩამოაწერეს, მაგრამ რომელ პროექტთან მიმართებაში, არ ვიცი. მიღებული პრაქტიკა ყოფილა, რომ როცა ინვესტირებული თავის ვალდებულებებს ვერ ასრულებდნენ, შეუსრულებელი საინვესტიციო ვალდებულებებს აწერდნენ. სახელმწიფო ქონების ეროვნული სააგენტოს ყოფილმა თავმჯდომარე ეკა სისაურმა განმიმარტა, რომ თურმე, ქონების მართვის სააგენტოს მიერ დაირიცხული ჯარიმა ჩამოაწერას არ ექვემდებარებოდა, საინვესტიციო ვალდებულებების შეუსრულებლობა კი, ჩამოაწერას ექვემდებარებოდა. „თიბისი ბანკი“ წმინდა ძროხასავით ხელშეუხებელი იყო“, – განაცხადა დავით ჭიჭინაძემ.

საელჩოები გვეყოლება არაბეთსა და ვიეტნამში

მიმდინარე წელს საქართველოს საელჩოები გაიხსნება არაბეთის გაერთიანებულ საემიროებსა და ვიეტნამში. ამის საქართველოს შესახებ პრემიერ-მინისტრმა მთავრობის ადმინისტრაციაში გამართულ ბრიფინგზე განაცხადა. მამუკა ხაზარაძის თქმით, საქართველოს მთავრობისთვის მნიშვნელოვანია ქვეყნის უფრო მეტად ინტეგრაცია გლობალურ ეკონომიკაში და სწორედ ამიტომაც იხსნება საელჩოები აზიისა და არაბეთის რეგიონის ეკონომიკურად აქტიურ ქვეყნებში.

„შეიძლება მეფეების მისკუპასია გახდეს საჭირო“...

ბაბრათიონების საძმე – თბილისის საქალაქო სასამართლო ისტორიული და უპრეცედენტო საქმის განხილვას იწყებს. სასამართლო შიდა საგვარეულო დავა უნდა გადაწყვიტოს. ტახტის ბაგრატიონ-გრუზინსკები და ბაგრატიონ-მუსრანელები ვერ იყოფენ. ბაგრატიონ-გრუზინსკების ადვოკატი ლევან გორელაშვილი არ გამოორიცხავს, რომ შეიძლება ცხედრების ექსკუმაცია გახდეს საჭირო.

„ჩვენ მივმართეთ ლევან სამხარაულის ექსპერტიზის ეროვნულ ბიუროს, ხელში მიჭირავს მათი პასუხი, რომ-მთავრად დადასტურებულია, რომ დნმ ანალიზის შედეგად განსაზღვრული მისი შაპლოტიპის რომელიმე შაპლოტიპისადმი მიკუთვნების გზით ნათესაური კავშირის დადგენა არ ხდება. ეს არის ზუსტად ის, რასაც მთელი ამ პერიოდის განმავლობაში ვამბობდით. იგი გვეპატივება მოგზაურობაში, რომლითაც პირთა შორის ნათესაური კავშირის დადგენა არ ხდება, ამიტომ ამ ტიპის ექსპერტიზას სჭირდება, როგორც პეტრე ალექსან-

დრეს ძის ექსკუმაცია, ისე პეტრე პეტრეს ძის ექსკუმაცია. მისი ქორების გამო, იმისთვის, რომ საზოგადოებაში ეჭვები გაჩნდა, სვეტიცხოვლიდან ორ გვამს ეგზუმაციაზე ვერ გავუკეთებთ“, – განაცხადა ნუგზარ და ანა ბაგრატიონ-გრუზინსკების ადვოკატმა ლევან გორელაშვილმა.

უფასო ფაკულტეტი მოვაპალ წელსაც იქნება

— განაცხადა განათლების მინისტრმა მთავრობის სხდომის დასრულების შემდეგ. მიხეილ ბატიაშვილის თქმით, მომავალი წლის გაზაფხულზე სამინისტრო უფასო ფაკულტეტების მოდელსა და დაფინანსების საკითხს წარმოადგენს.

„საუბარია უფასო ფაკულტეტების გადახედვაზე და დაფინანსების საჭიროებისამებრ გადახედვაზე. წელს არანაირი ცვლილება არ იგეგმება და არც განხორციელდება ამ მიმართულებით. მომავალი წლის გაზაფხულის ბოლოს, რეფორმის დანარჩენ ნაწილთან ერთად კონკრეტულად წარმოგიდგენთ, როგორ შეიცვლება დაფინანსების მოდელი და უფასო ფაკულტეტების მოდელი. წელს ყველაფერი ისე დარჩება, როგორც არის. ასევე, ვამბობ, რომ უფასო ფაკულტეტები მომავალ წელსაც იქნება“, — განაცხადა ბატიაშვილმა.

ბათუმში კარბამიდის ტერმინალი აშენდება

კარბამიდის ტერმინალთან დაკავშირებით საჯარო შეხვედრები გაიმართა. როგორც ბათუმის მერი ანო განმარტავენ, კომპანიის მიერ წარმოდგენილი იყო ყველა მოთხოვნილი დოკუმენტაცია. ქალაქ ბათუმის მერიამ დოკუმენტაცია გადააგზავნა საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროში, საიდანაც მერიამ მიიღო წერილობითი პასუხი, რომ მსგავსი ტიპის მშენებლობას არ სჭირდება გარემოზე ზემოქმედების შეფასება, რაც ასახულია სკრინინგის ბრძანებაში.

„საერთაშორისო პრაქტიკა გვიჩვენებს, რომ მსგავსი და გაცილებით უფრო მასშტაბური ტერმინალები წარმოდგენილია მსოფლიოს ბევრ ტურისტულ თუ საპორტო ქალაქში. გარდა ამისა, კომპანიამ უცხოელი ექსპერტების მონაწილეობით ჩაატარა

პრეზენტაცია, სადაც დეტალურად ისაუბრეს იმ მაღალი ტექნოლოგიების შესახებ, რომელიც გამოყენებული იქნება ტერმინალის მშენებლობის პროცესში. დასტურდება, რომ კარბამიდის ტერმინალი ქალაქს არ უქმნის არანაირ საფრთხეს.

ამავე დროს, კარბამიდის ტერმინალი წარმოადგენს მნიშვნელოვან ეკონომიკურ პროექტს, რომელიც სერიოზული ტვირთბრუნვის გარანტიორია ბათუმის პორტისათვის. კარბამიდის ტერმინალი აღჭურვილი იქნება მინერალური სასუქების გადატვირთვისთვის საჭირო თანამედროვე ტექნოლოგიით და წლის განმავლობაში მილიონ 200 000 ტონა

ნამდე სასუქის გადამამუშავებასაც შეძლებს. არანაკლებ მნიშვნელოვანი მომენტიცაა ერთ-ერთი წამყვანი, აშშ-ის პირველ ასეულში მყოფი კომპანიის მინაწილეობა ამ პროექტში. აღნიშნულ ფაქტებზე დაყრდნობით, გადაწყვეტილება მიღებულია და ტერმინალის მშენებლობაზე ნებართვა გაიცემა“.

ალბათის ეროვნული პარკის განვითარებისთვის 250 000 ლარი გაყოფილი

ალბათის ეროვნულ პარკში ახალი ეკოტურისტული ატრაქციონი — თოკების პარკი მოეწყობა. ამის შესახებ, საგარანტო ხელშეკრულება ალგეთის ეროვნული პარკის ადმინისტრაციაში გაფორმდა, რომლის თანახმადაც ალგეთის ეროვნული პარკის ეკოტურისტული განვითარებისთვის 250 000 ლარი დაიხარჯება.

„თოკების პარკი“ წარმოადგენს ეკო-საგანმანათლებლო ატრაქციონს და გარემოში არსებულ შემცვენებით გასართობ

ადგილს. ეკოტურისტული ობიექტი გათვლილი იქნება სხვადასხვა სეგმენტის ვიზიტორზე და განსაკუთრებული მნიშვნელობა ექნება გარემოს დაცვის პოპულარიზაციის თვალსაზრისით. ასევე, ის ხელს შეუწყობს ადგილობრივი მსახლეობის დასაქმებას და მათი სოციალურ-ეკონომიკური პირობების გაუმჯობესებას.

პროექტის საერთო ღირებულება შეადგენს 250,000 ლარს, საიდანაც თეთრიწყაროს მუნიციპალიტეტში მდებარე განსაზღვრული მიზნობრივი გრანტის ოდენობა წარმოადგენს 150,000 ლარს, ხოლო დარჩენილი 100,000 ლარის გამოყოფა განხორციელდება „კავკასიაში დაცული ტერიტორიების ხელშეწყობის პროგრამა — საქართველო“ პროექტის ფარგლებში.

მთავრობამ კომერციული ბანკებისგან 60 მილიონი ლარი ისუსხა

მროვნული ბანკის ინფორმაციით, 2019 წლის 12 მარტს ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო ვალდებულებების აუქციონზე 20 000 000 ლარის ნომინალური ღირებულების 182-დღიანი ვადიანობის ფასიანი ქაღალდები გაიყიდა. აუქციონში მონაწილეობა მიიღო შვიდმა კომერციულმა ბანკმა. მოთხოვნამ შეადგინა 63 500 000 ლარი. მინიმალური საპროცენტო განაკვეთი 6.750 პროცენტით, მაქსიმალური

6.770 პროცენტით, ხოლო საშუალო შენონილი 6.755 პროცენტით განისაზღვრა.

ასევე დღესვე ფინანსთა სამინისტროს სახაზინო ობლიგაციების აუქციონზე გაიყიდა 40 000 000 ლარის ნომინალური ღირებულების 2-წლიანი ვადიანობის ფასიანი ქაღალდები. აუქციონში მონაწილეობა მიიღო ოთხმა კომერციულმა ბანკმა. მოთხოვნამ შეადგინა 66 050 000 ლარი. მინიმალური საპროცენტო განაკვეთი 7.000 პროცენტით, მაქსიმალური 7.030 პროცენტით, ხოლო საშუალო შენონილი 7.019 პროცენტით განისაზღვრა. კუპონური საპროცენტო განაკვეთი 7.250 პროცენტს შეადგენდა. კუპონის გადახდა მოხდება წელიწადში ორჯერ, ყოველ ექვს თვეში.

დილოში ახალი საბავშვო ბაღი აშენდება

დილოში რაიონში კიდევ ერთი, თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი საბავშვო ბავა-ბაღის მშენებლობა დაიწყო. დედაქალაქის მერმა კახა კალაძემ სიმბოლური კაფსულა შენობის საძირკველში თბილისის საბავშვო ბავა-ბაღების მართვის სააგენტოს ხელმძღვანელ კახაბერ გვანცელაძესთან ერთად ჩადო.

თბილისის მერის განცხადებით, მიმდინარე წელს დედაქალაქის ბიუჯეტიდან ბავა-ბაღების მშენებლობის მიზნით, უპრეცედენტოდ მაღალი თანხა — 50 მილიონი ლარია გამოყოფილი.

„დილოში მასივში კიდევ ერთი საბავშვო ბაღის მშენებლობა დაიწყო. აღნიშნული მიმართულების მონაწილეობა ჩვენთვის ძალიან მნიშვნელოვანია. 2012 წლის შემდეგ, რაც ჩვენი რეფორმის შედეგად საბავშვო ბავა-ბაღები უფასო გახდა, მოთხოვნა ძალიან გაიზარდა. დღეს თბილისის ბაღებში 60 ათასზე მეტი აღსაზრდელი გვყავს, თუმცა მოთხოვნა ძალიან დიდია და ხშირია შემთხვევა, როცა ამ მოთხოვნას ვერ ვაკმაყოფილებთ. შესაბამისად, მიმდინარე და მომდევნო წლების განმავლობაში, დედაქალაქში რამდენიმე ათეული ბაღის მშენებლობის შესახებ გადაწყვეტილება მიღებულია. აშენდება ათამდე საბავშვო ბაღი, რამდენიმე ავარიულ ბაღს დემონტაჟი ჩატარდება და თავიდან, სტანდარტების დაცვით აშენდება, ხოლო რვა ბაღს რეაბილიტაცია ჩატარდება. ასევე, მთლიანად განახლება სათამაშო მოედნები. მშენებლობის დროს გათვალისწინებული იქნება ევროპული სტანდარტები“, — განაცხადა კახა კალაძემ.

ახალი, თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი საბავშვო ბაღის მშენებლობის დასრულება და ექსპლუატაციაში მიღება 2019 წლის შემოდგომაზე იგეგმება. პროექტის დასრულების შემდეგ, ბავა-ბაღით სარგებლობას 300-მდე აღსაზრდელი შეძლებს და 60-მდე ადამიანი დასაქმდება. შენობა ადაპტირებული იქნება შშმ პირთათვის და უზრუნველყოფილი იქნება უსაფრთხოების სისტემებით.

ჰაერს დააბინძურებ — დაჯარიმდები!

ბარემოს დაცვისა და ბუნებრივი რესურსების კომიტეტმა პირველი მოსმენისთვის განიხილა კანონპროექტი „საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსში ცვლილების შეტანის შესახებ“, რომელიც დედაქალაქში ჰაერის დაბინძურების საკითხის დარეგულირების მიზნით ადგენს კუჭყავს განმარტებით, კანონპროექტი მომზადდა თბილისის მერიასთან ერთად და ესება იმ პრობლემას, რომელზეც კომიტეტი თითქმის ერთი წელია, მუშაობს.

— ჩვენ საკომიტეტო მოკვლევა ჩავატარეთ და დავადგინეთ, რომ ტექნიკურად გაუმართავი მანქანების გარდა, დედაქალაქში ჰაერის დაბინძურების ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი, ასევე არის სამშენებლო და ბუნებრივი მტვერი. სამშენებლო მტვერის პრობლემის მიმართულებით თბილისის მერიამ გადადგა ნაბიჯი და მოამზადა კანონპროექტი, რომელიც ჩვენ დავაინიცირეთ. კანონპროექტი ეხება შავი და ფერადი ლითონის ჯართის, ექსპლუატაციიდან გასული სატრანსპორტო საშუალებების და მათი ნაწილების, მარტივად აალებადი, ფეთქებადი და ამტვერებადი მასალების განთავსებასთან, რეალიზაციასთან და ტრანსპორტირებასთან დაკავშირებული წესის დარღვევას. კანონპროექტით ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტე-

სანქსიების
ოდენობა
სწოებილია

ტის საკრებულომ 2019 წლის პირველ ივლისამდე უნდა განსაზღვროს წესი, რომლის მიხედვითაც ისინი აკრძალავენ და გააკონტროლებენ ასეთი მასალების შენახვას და განთავსებას, — განაცხადა კახა კუჭყავამ.

ერთ-ერთი ცვლილების თანახმად: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე მეორადი საბურავების, შავი და ფერადი ლითონის ჯართის, ექსპლუატაციიდან გასული სატრანსპორტო საშუალებების და მათი ნაწილების, მარტივად აალებადი, ფეთქებადი ან ამტვერებადი ნივთის (ნივთიერების) განთავსება ან რეალიზაცია იმ ადგილებში, რომლებიც საამისოდ არ არის განსაზღვრული ქალაქ

თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს მიერ — გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 500 ლარის ოდენობით, იურიდიული პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით; იგივე ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, — გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით, ხოლო იურიდიული პირის დაჯარიმებას 3000 ლარის ოდენობით; აღნიშნული დარღვევა ჩადენილი „კულტურული მემკვიდრეობის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი კულტურული მემკვიდრეობის დამცავ ზონაში გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით, ხოლო იურიდიული პირის შემთხვევაში 2000 ლარის

ოდენობით, განმეორების შემთხვევაში კი ფიზიკური პირი დაჯარიმდება 2000 ლარის ოდენობით, ხოლო იურიდიული პირი — 6000 ლარის ოდენობით.

კანონპროექტის თანახმად, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე ამტვერებადი მასალის სველი მეთოდის გარეშე დამუშავება (დაჭრა, დაფქვა, დახერხვა, დაქუცმაცება და სხვა.), რომელიც ვერ უზრუნველყოფს მტვერჩასშობას — გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 500 ლარის ოდენობით, იურიდიული პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით. იგივე ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, — გამოიწვევს ფიზიკური პირის დაჯარიმებას 1000 ლარის ოდენობით, იურიდიული პირის დაჯარიმებას 2000 ლარის ოდენობით.

კანონპროექტით გათვალისწინებული ასევე სანქციები: ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე მშენებარე კონსტრუქციის ღია სივრცეებში ამტვერებადი მასალის შეფუთვის გარეშე განთავსებაზე, ქალაქ თბილისის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე ამტვერებადი მასალის გადაუხურავი ან არასათანადოდ გადახურული ავტოსატრანსპორტო საშუალებით გადაზიდვაზე, რომელიც ვერ უზრუნველყოფს აღნიშნული მასალიდან წარმოქმნილი მყარი ნაწილაკების გარემოში მოხვედრის თავიდან აცილებას და სხვა.

კომიტეტმა მხარი დაუჭირა კანონპროექტის პლენარულ სხდომაზე განხილვას.

გიორგი ხარაიშვილი: ღარიბაშვილის პოლიტიკაში დაბრუნება ტოვებს უთავბეჭდილებას, რომ მომავალში იგი პრაქტიკულად დაბრუნდება

„თანამდებობები არის დროებითი, მარადიულია უფალი და სამოთხე“ — ამ სიტყვებთან ერთად ირაკლი ღარიბაშვილმა 2015 წელს დატოვა პრემიერის პოსტი და ბიძინა ივანიშვილის მადლიერი სიტყვებით დაიმსახურა, რომ ირაკლი გამარჯვებული წავიდა და არა დამარცხებული, იგი ახალგაზრდა კაცია, უყვარს თავისი სამშობლო და აქვს განცდა, რომ საქართვების შემთხვევაში დაბრუნდება.

„ქართულ ოცნებას“ ბევრჯერ ჰქონია რთული პერიოდი და ბევრჯერ იყო მოლოდინი იმისა, რომ ირაკლი ღარიბაშვილი პოლიტიკაში დაბრუნდებოდა, მაგრამ ღარიბაშვილი არ ჩანდა. დღეს კი გაჩნდა განცდა, რომ უკიდურესი გასაჭირის უამს ბიძინა ივანიშვილმა კვლავაც ღარიბაშვილს მოუხმო, რადგან ივანიშვილი სხვებს ვერ ენდობა.

რისი გაკეთება შეუძლია ირაკლი ღარიბაშვილს, ამის შესახებ For.ge-ს ანალიტიკოსი **დავით ზარდიაშვილი** ესაუბრა.

— **ირაკლი ღარიბაშვილი დაბრუნდა პოლიტიკაში. ოპოზიციის თვალში ღარიბაშვილის დაბრუნება ადასტურებს, რამდენად ღრმა მორალურ და საკადრო კრიზისშია „ქართული ოცნება“.** თქვენთვის რას ადასტურებს ღარიბაშვილის მეორედ მოსვლა პოლიტიკაში?

— „მორალური კრიზისი“ ძალიან ხმა-მაღალი განცხადებაა. მორალურ კრიზისზე როცა „ნაციონალიზმი“ ან „ევროპული საქართველო“ საუბრობს, ცოტა სასაცილოა. როცა ასეთი წარსული გაქვს, ხმა არ უნდა ამოიღო, მაგრამ, რასაკვირველია, ირაკლი ღარიბაშვილის დაბრუნება არ არის კარგი ცხოვრებით გამომწვეული. გასაგებია, რომ „ქართული ოცნება“ მაინცდამაინც არ არის რესურსებით განებივრებული და მას დასჭირდა ძველი კადრის უკან გამოხმობა. როგორც თავის დროზე ბიძინა ივანიშვილი დაბრუნდა პარტიაში, ესეც არ იყო კარგი ცხოვრებით გამომწვეული, ასევეა ღარიბაშვილის დაბრუნებაც. ვნახოთ, რა იქნება მომავალში, არ ვფიქრობ, რომ ეს რაიმე გარდატეხას შეიცვლება.

„ქართულ ოცნებაში“ პროცესი ღრმად წასულია და პოლიტიკური წყალგამყოფიც უკვე აშკარაა, ეს შემდგომი ფაქტია. როგორც ჩანს, „ქართული ოცნება“ მყარ უმრავლესობას პარლამენტში არ დაკარგავს, მაგრამ ბევრი დეპუტატი დატოვებს გუნდს. რადიკალურ სხვაობას არ ველოდები ამ პოლიტიკურ ლანდშაფტში.

— **ირაკლი ღარიბაშვილი როცა მოვიდა პოლიტიკაში და პრემიერი გახდა, მაშინ „ქართული ოცნება“ აღმავლობის ხანაში იყო, ახლა კი „ოცნებისთვის“ დაღმავლობის ხანაა. ღარიბაშვილი უკან მოაბრუნებს დროს?**

— ირაკლი ღარიბაშვილი პირდაპირ აღიქმებოდა ივანიშვილის მარჯვენა ხელად. ის იყო ივანიშვილის ნაცვალი, თავის დროზე მეფის ნაცვალი რომ იყო, დაახლოებით ასეთი სტატუსი ჰქონდა მას, იგი უშუალოდ გამოსატავდა ბიძინა ივანიშვილის იდეებს, შეხედულებებს, პოლიტიკურ კურსს. ახლაც დაახლოებით იგივე ვითარებაა, როგორც ჩანს, ივანიშვილი მარტო ვეღარ უმკლავდება იმ ვითარებას, რაც პარტიაშია შექმნილი და გამოცდილი კადრები, მრავალგზის გადამონმეებული, თავიდან ბოლომდე ერთგული კადრები სჭირდება. სწორედ ამ კადრებს ეყრდნობა ივანიშვილი. ჩათვალეთ, „ქართული ოცნების“ ისტორიაში ღარიბაშვილი აღიქმებოდა ივანიშვილთან ყველაზე მეტად დაახლოებულ ფიგურად. თვით ბიძინა ივანიშვილის დაბრუნებამ პოლიტიკაში მაინცდამაინც ვერაფერი უშველა „ოცნებას“, რომელიც ნახევრად დაშლის პირასაა. თუ ბიძინამაც ვერ უშველა, ღარიბაშვილი როგორ შეცვლის პოლიტიკას?

ასე დრამატულად ნუ შევხედავთ მოვლენებს. მე არ ვთვლი, რომ „ოცნება“ დაშლის პირასაა, „ოცნება“ გადის ძალიან რთულ გზას, რომ გადაიქცეს ევროპული ტიპის პარტიად. ეს ამოცანა

დაგას, ყოველ შემთხვევაში, ოფიციალურად ეს ასე გამოიყურება. რამდენად გავივლის „ოცნება“ ამ გზას, ეს სხვა საკითხია, „ოცნებას“ ძალიან უჭირს, რადგან თვითონ ამ პარტიის შიგნით ურთიერთობები უფრო პიროვნულია, ვიდრე ინსტიტუციური და ლოგიკურია ვივარაუდოთ, ან წარმატებით გაივლის „ოცნება“ ამ გზას, ან წარუმატებლად. 2020 წლის არჩევნებში ბევრი რამ გაირკვევა, პირველ რიგში, გაირკვევა ის, რომ ერთპარტიული მმართველობა უკვე აღარ გვექნება. წინასწარ ძნელია იმის პროგნოზი, 2020-ში რა მოხდება, მაგრამ ფაქტია და ახლა უკვე ჩანს, რომ, მნიშვნელოვანწილად, „ოცნება“ დაკარგავს, დათმობს ძალაუფლებას და ეს

ძალაუფლება ოპოზიციაზე გადაიწვდება. ვინ, როგორ, რა პროპორციით, ამას ამომრჩეველი გადაწყვეტს.

— **თუკი „ოცნება“ დათმობს ძალაუფლებას, შესაძლოა, „ნაციონალებიც“ დაინაშურდნენ?**

— ვერ ვხედავ ასეთ სცენარს. უფრო იმას მოველი, რომ „ოცნება“ იქნება უმრავლესობის ზღვარზე, ან შეინარჩუნებს უმრავლესობას მთავრობის ფორმირებისთვის, ან რომელიმე სხვა ძალასთან ერთად, უწინარესად „პატრიოტთა ალიანსთან“ ერთად კოალიციაში მთავრობას მაინც შექმნის. არა მგონია, „ნაციონალური“ დაბრუნება ძალაუფლება.

— **„პატრიოტთა ალიანსი“ ითხოვს რადიკალიზაციას, ბოკერისა და სხვათა დაჭერას, „ოცნება“ კი უკვე ნეიტრალურია? ამდენად, „ოცნებისთვის“ პრობლემა არ იქნება „პატრიოტთა ალიანსთან“ ერთად კოალიციაში ყოფნა?**

— რასაკვირველია, ესეც პრობლემა იქნება. „ოცნება“ ორ ცეცხლშუაა: ერთი მხრივ, „პატრიოტთა ალიანსის“ რადიკალიზაცია, მეორე მხრივ, „ნაციონალების“ რევანშის საფრთხე. მთავარი ამოცანა „ოცნებისთვის“ ის არის, რომ ივანიშვილის ქვეშევრდომობიდან გამოვიდეს. ეს არის ივანიშვილის გარშემო პიროვნული ურთიერთობებით შეკრული გუნდი, რაიმე ინსტიტუციური წესრიგი არ კრავს ამ გუნდს, ბუნებრივად კონფლიქტმა ეს ძალიან კარგად აჩვენა. მთავარი ამოცანაა, ეს პოლიტიკური გაერთიანება გაიზარდოს და პარტიად ჩამოყალიბდეს.

— **სუბრობით რომ ითქვას, „ოცნების“ წასვლა „ნაციონალების“ წასვლასთანაც ასოცირდება, რადგან ისინი ისე არიან გადაბმულნი და ისე იყენებენ ერთმანეთის ფაქტორს, რომ ამით იხანგრძლივებენ სიცოცხლეს.**

— რა არის, იცით? ცარიელი ადგილი არ არსებობს. „ოცნება“ თუ წავა, მის ადგილს სხვა ვინმე დაიკავებს. თუკი „ოცნება“ წავა ან დაიშლება, არ ჩანს სხვა რაიმე პოლიტიკური ძალა, გარდა „ნაციონალებისა“, რომელიც ამ სივრცეს შეავსებს, მაგრამ „ოცნება“ არსადაც არ წავა.

— **ისვე ირაკლი ღარიბაშვილს რომ და-**

ვუბრუნდეთ, მის ერთ-ერთ ნაკლად ხისხიტეს ასახელებენ.

— იმ პერიოდში კონიუნქტურა მის სისხიტეს ითხოვდა. მე უფრო პირიქით ვიტყვოდი, ირაკლი ნაკლებად ხისტი იყო. მართალია, ღარიბაშვილი სიტყვით ხისტი იყო, მაგრამ მიუხედავად ამისა, იმ პერიოდში პოლიტიკურ პროცესში მოხერხდა ის, რომ რეაბილიტირებულ იქნა „ნაციონალური მოძრაობა“. არადა, მაშინ არსებობდა შანსი, „ნაციონალიზმი“ საერთოდ გამქარაიყო პოლიტიკური რადარებიდან და მაშინ უფრო გაჯანსაღდებოდა პროცესი, „ნაციონალების“ ადგილს ვინმე დაიკავებდა. ეს არ მოხდა ბევრი მიზეზის გამო, თუნდაც საგარეო, საშინაო მიზეზებიდან გამომდინარე. ღარიბაშვილი უფრო ხისტი იყო, მაგრამ არც კვირიკაშვილი იყო რბილი, გახსოვთ, ალბათ, „კეთილების“ გინება ნიკა მელიას მისამართით.

— **ბიძინა ივანიშვილს არ უმართლებდა ღარიბაშვილის შემდგომ პრემიერებში, განსაკუთრებით, გიორგი კვირიკაშვილში. საინტერესოა, ივანიშვილი ყოველმხრივ ერთგულ და მადლიერ ირაკლი ღარიბაშვილს რატომ შევლია?**

— ესეც რთული საკითხია, მაგალითად, ჩემთვის დღემდე გაუგებარია ღარიბაშვილი რატომ წავიდა პოლიტიკიდან, კარგად ვერც მაშინ ვერ გავიგე და ახლაც ვერ გავიგე. მე ზუსტად ვიცი, რომ ღარიბაშვილი იყო ბიძინას ნაც, ის არც ერთ ნაბიჯს არ გადადგამდა ბიძინას გარეშე. კვირიკაშვილს უფრო მეტი დამოუკიდებლობის ხარისხი ჰქონდა, ვიდრე ღარიბაშვილს, შეიძლება, ღარიბაშვილის წასვლის მიზეზი ესეც იყო.

— **ანუ ბიძინა ივანიშვილს სურდა, რომ უფრო მეტი დამოუკიდებლობა ჰქონოდა ღარიბაშვილს, რაც ვერ ხერხდებოდა, რადგან ირაკლი ღარიბაშვილი მიბმული იყო ივანიშვილთან?**

— რასაკვირველია, ბიძინას სურდა, მისგან რაც შეიძლება დისტანცირებული ყოფილიყო პოლიტიკა და, რადგან ღარიბაშვილი მასთან უშუალოდ იყო დაკავშირებული, ამიტომაც გაუშვა, მაგრამ ეს არ გამოვიდა და, რადგან დაბრუნდა ივანიშვილი პოლიტიკაში, დააბრუნა ღარიბაშვილიც. ეს ტოვებს შთაბეჭდილებას, რომ ღარიბაშვილი მომავალში პრემიერად დაბრუნდება.

— **კულტურულად, გახარიაზე იყო საუბარი პრემიერის ამბულანსში...**

— გახარია ახლა ისეთ დღეშია, ხაზარაძის საქმიდან გამომდინარე ახლა ისეთი ვითარებაა შექმნილი, რომ ბიძინას შემდეგ გახარია გახდა მთავარი სამიზნე.

მანანა ნოზაძე

არსებითი მნიშვნელობა არა აქვს, სად იარსებებს შეწყალების კომისია...

საქართველოს მესამე პრეზიდენტის სალომე ზურაბიშვილის პრესსპიკერის ხატია მოისწრაფიშვილის განცხადებით, შეწყალების უფლება პრეზიდენტის დისკრეციაა და რა ფორმით ან სად იარსებებს კომისია, არსებითი მნიშვნელობა არა აქვს: „შეწყალების უფლება საქართველოს პრეზიდენტის დისკრეციაა და შესაბამისად, გადაწყვეტილებას მსჯავრდებულის შეწყალების თაობაზე იღებს მხოლოდ საქართველოს პრეზიდენტი. რა ფორმით და სად იარსებებს

და იფუნქციონირებს შეწყალების კომისია, ამას არსებითი მნიშვნელობა არა აქვს. ახალი კონცეფციის თანახმად, პრეზიდენტის ინიციატივით იუსტიციის სამინისტროს ქვეშ იმუშავებს შეწყალების კომისია, თუმცა იქნება სრულიად დამოუკიდებელი გადაწყვეტილებების, ვგულისხმობ, რეკომენდაციების მოზადების პროცესში. პრეზიდენტმა საახალწლოდ შეიწყალა სამი მსჯავრდებული და რაც შეეხება სააღდგომოდ შეწყალების აქტის განხორციელებას, გამორიცხული არაფერია, ნუ გავასწრებთ მოვლენებს“, — აღნიშნა მოისწრაფიშვილმა.

დღე სამართველოს სრულწლოვნებისა!

100 წლის წინ, 1919 წლის 12 მარტს, 12.12 სთ-ზე გაიხსნა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დამფუძნებელი კრების პირველი სხდომა, რომლის ამსახველი ფოტოები და სხვა სახის დოკუმენტური მასალა საქართველოს ეროვნულ არქივში ინახება.

საქართველოს დამფუძნებელი კრება – საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის ლეგიტიმური, საყოველთაო არჩევნებით არჩეული საკანონმდებლო ორგანოა, რომელმაც 1919 წლის 14-16 თებერვალს გამართული პირველი საყოველთაო დემოკრატიული არჩევნების საფუძველზე შეცვალა საქართველოს ეროვნული საბჭო.

დამფუძნებელი კრების პირველ სხდომას თავმჯდომარეობდა დამსწრეთა შორის უხუცესი სოციალ-დემოკრატი დეპუტატი, 60 წლის **სილიბისტრო ჯიბლაძე**, მდივნობდა კრების ყველაზე ახალგაზრდა წევრი, 24 წლის **გოგიტა ფაღავა**.

სილიბისტრო ჯიბლაძემ წარმოთქვა პირველი სიტყვა და „12 მარტს“ უწოდა „დიდი დღე, დღე ჩვენი ხალხის დავაჟკაცებისა, მისი სრულწლოვნებისა!“

საქართველოს ეროვნული არქივის თანამშრომლის, ისტორიკოს **დიმიტრი სილაქაძის** თქმით, შთაბეჭდავი და სიმბოლოებით დატვირთული იყო სილიბისტრო ჯიბლაძის სიტყვა. სხდომის თავმჯდომარე საგანგებოდ მიესალმა დარბაზში მყოფ უცხოეთის ქვეყნების რამდენიმე წარმომადგენელს:

„სალამი დიდ ბრიტანეთს, ამ აკვანს დემოკრატიისას!

ნება მიბოძეთ, მივესალმო საფრანგეთს, სამშობლოს რევოლუციისას!

ნება მიბოძეთ, მივესალმო ამერიკის ბუმბერაზ შეერთებულ შტატებს, სამშობლოს თავისუფლებისას!

მივესალმო პატარა შვეიცარიას – ყველა დევნილთა მფარველს!

მე მნამს, მე მჯერა, რომ დიდი და მალალი კულტურა ამ კულტურულ სახელმწიფოებისა მოჰყვნს თავის ძღვევამოსილს სხვის ჩვენ ნორჩსა და პატარა რესპუბლიკასაც.“

დამფუძნებელი კრების თავმჯდომარედ აირჩიეს **კარლო ჩხეიძე**, მის მოადგილედ („უფროსი ამხანაგი“) კი **ალექსანდრე ლომთათიძე**. იმის გამო, რომ ამ დროს კარლო ჩხეიძე პარიზში იმყოფებოდა, სიტყვა წარმოთქვა ალექსანდრე ლომთათიძემ, რომელმაც მთელი კაცობრიობის გასაცნობად განაცხადა:

„გვინდა, აზია დავტოვოთ, ევროპის საერთო ხალხთა ოჯახში შევიდეთ და, ჩვენი ძალით და სხვისი დახმარებითაც, თუ ეს დახმარება ვისმესგან გვეღირსება, გავხდეთ სწორუფლებიანი წევრი ევროპიულ ხალხებთან, ევროპიულ დემოკრატიულ და მათ სახელმწიფოთა საერთო ოჯახისა. ჩვენ გვინდა, რომ ეს გაიგოს ყველამ და გაუწიოს მას ანგარიში.“

დამფუძნებელმა კრებამ დაადასტურა ეროვნული საბჭოს მიერ დამტკიცებული „საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი“.

საქართველოს დამფუძნებელი კრება – არჩეული პირდაპირი, თანასწორი, საყოველთაო, ფარული და პროპორციული საარჩევნო სისტემით ორივე სქესის მოქალაქეთა მიერ – თავის პირველსავე სხდომაზე, 1919 წლის მარტის 12-ს, ქვეყნისა და ისტორიის წინაშე აღიარებს, რომ ის სავსებით იღებს და ადასტურებს საქართველოს ეროვნული საბჭოს მიერ 1918 წლის მაისის 26-ს, ნაშუადღევს 5 ს. და 10 წ., ტფილისში გამოცხადებულ დამოუკიდებლობის აქტს, რომელსაც ჯერ ხმამაღლა კითხულობს ალექსანდრე ლომთათიძე, შემდეგ კი იწვევს, დეპუტატებსა და მთავრობის წევრებს ხელი მოაწერონ „დიდებულ აქტს“.

პირველობა მთავრობის მეთაურს **ნოე ჟორდანიას** ერგო.

პროპორციული სისტემით არჩეული დამფუძნებელი კრება შედგებოდა 130 დეპუტატისგან, რომელთა შორის 109 სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წევრი იყო.

დამფუძნებელი კრება საქმიანობდა 1919 წლის 12 მარტიდან 1921 წლის 18 მარტამდე.

კრების წევრის ხელფასი იყო ჯერ 1500, შემდგომ 2500 მანეთი. დეპუტატს ჰქონდა რკინიგზით უფასოდ მგზავრობის უფლება. დამფუძნებელი კრების წევრობა შეთავსებადი იყო მინისტრობის, ელჩის, სახელმწიფო კონსტრუქციის თანამდებობასთან, სახალხო გვარდიის შტაბის წევრობასა და უნივერსიტეტის პროფესორობასთან, მხოლოდ ერთი ხელფასის მიღების უფლებით.

დამფუძნებელი კრების მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებს შორის უმნიშვნელოვანესი იყო 1921 წლის 21 თებერვალს მიღებული კონსტიტუცია, რომელიც 17 თავისა და 149 მუხლისგან შედგებოდა.

საქართველოს დამფუძნებელი კრება ქვეყნის უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს ფუნქციას ასრულებდა საბჭოთა რუსეთის მიერ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის დაპყრობამდე. დიმიტრი სილაქაძის თქმით, უმაღლესი საკანონმდებლო ორგანოს ფუნქცია დამფუძნებელ კრებას არც ქვეყნის ოკუპაციის შემდეგ მოუხსნია. ბოლშევიკების მოთხოვნაზე კაპიტულაცია გამოეცხადებინა, კრებამ უარი განაცხადა.

17 მარტს ბათუმში გამართულ სხდომაზე ნოე ჟორდანიასა და საქართველოს მთავრობას („მცირე პრეზიდენტ“) დაეცა ემიგრაციაში მოღვაწეობის გაგრძელება.

საქართველოში დარჩა დამფუძნებელი კრების 130 წევრიდან 108, რომელთა აბსოლუტური უმრავლესობა, სხვადასხვა დროს, სიკვდილით დასაჯა საბჭოთა რეჟიმმა.

საქართველოს დამოუკიდებლობას შესწირავენ თავს დამფუძნებელი კრების პირველი სხდომის – 12 მარტის – მთავარი მოქმედი პირები: გოგიტა ფაღავა, სილიბისტრო ჯიბლაძე, ალექსანდრე ლომთათიძე და კარლო ჩხეიძე.

სილიბისტრო ჯიბლაძე 1921 წლის 13 ივლისს დააპატიმრეს ნაძალადევის კლუბში გამართულ შეხვედრაზე სტალინის მოხსენებისთვის შეპასუხების გამო. 1921 წლის შემოდგომაზე გაათავისუფლეს ციხიდან ავადმყოფობის გამო.

გათავისუფლებისთანავე დაუბრუნდა იატაკქვეშა საქმიანობას. 1922 წლის 17 თებერვალს გარდაიცვალა გულის უკმარისობით კონსპირაციულ ბინაში. ჩეკამ მისი ცხედარი გაიტაცა და გასაიდუმლოებულ ვითარებაში დასაფლავა ვერის სასაფლაოზე.

გოგიტა ფაღავა 1922 წლიდან იყო საქართველოს დამოუკიდებლობის კომიტეტის ერთ-ერთი დამაარსებელი და წევრი. 1924 წელს დახვრიტეს სუზდალის პოლიტიზოლატორიდან ეტაპით გადაყვანისა გაურკვეველ სადგურზე. დასაფლავების ადგილი უცნობია.

ალექსანდრე ლომთათიძე 1923 წლის 20 მარტს ეტაპით გაგზავნეს სუზდალის პოლიტიზოლატორში, საიდანაც გადაასახლეს ჯერ მარიის ავტონომიურ ოლქში, შემდეგ ჩუვაშეთის ავტონომიურ ოლქში, საიდანაც მძიმე ავადმყოფობის გამო მისცეს საშუალება, ტაშკენტში გადასულიყო საცხოვრებლად. 1924 წელს საქართველოში მომხდარი აჯანყების გამო კვლავ დააპატიმრეს და მოათავსეს ტაშკენტის ციხეში, სადაც გარდაიცვალა 42 წლის ასაკში. დაკრძალეს იქვე, ტაშკენტში, ქრისტიანთა სასაფლაოზე.

კარლო ჩხეიძე 1926 წლის 9 ივნისს პურის საჭრელი დანით მიიყენა სასიკვდილო ჭრილობა. გარდაიცვალა ოთხი დღის შემდეგ საავადმყოფოში. დაკრძალულია პარიზში, პერ-ლაშეზის სასაფლაოზე.

ჯივში რეზიანაშვილი

ქაშუეთში სამართველოს დამფუძნებელი კრების წევრთა სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი აღეშენა

ქაშუეთის წმინდა გიორგის სახელობის ტაძარში საქართველოს დამფუძნებელი კრების წევრთა სულის მოსახსენიებელი პანაშვიდი აღეშენა.

პანაშვიდს, რომელიც პატრიარქის მოსაყდრემ, სენაკისა და ჩხორონყუს მიტროპოლიტმა, მეუფე შიო მუჯირმა ალაგვინა, საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილე გიორგი ვოლსკი, განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარე მარიამ ჯაშია და პარლამენტის წევრები, ასევე, დამფუძნებელი კრების წევრთა შთამომავლები დაესწრნენ. როგორც ჟურნალისტებთან საუბრისას საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე განაცხადა, დამფუძნებელმა კრებამ მნიშვნელოვანი მემკვიდრეობა დაუტოვა ჩვენს ქვეყანას და დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, ქართული პარლამენტარიზმი სწორედ ამ მემკვიდრეობას დაეფუძნა.

„დღეს არის მნიშვნელოვანი დღე ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში. ამ დღეს, 100 წლის წინ, შედგა ჩვენი პირველი პარლამენტის, დემოკრატიულად არჩეული პარლამენტის დამფუძნებელი კრების პირველი სხდომა და ამით საფუძველი ჩაეყარა ქართულ პარლამენტარიზმს. შესაბამისად, ძალიან მნიშვნელოვანი დღეა ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში. მაშინ შეიქმნა პარლამენტარიზმის ტრადიცია და იმ პარლამენტმა ძალიან მნიშვნელოვანი მემკვიდრეობა დაუტოვა საქართველოს. დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, 90-იანი წლებში სწორედ ამ მემკვიდრეობას დაეფუძნა ჩვენი პარლამენტარიზმი. დამფუძნებელი კრების, პარლამენტის წევრები იყვნენ უდიდესი ქართველი საზოგადო მოღვაწეები, მათ შორის, ნიკო ნიკოლაძე, ექვთიმე თაყაიშვილი და სხვები. ეს არის ძალიან ძვირფასი მემკვიდრეობა თითოეული ჩვენგანისთვის“, – განაცხადა ირაკლი კობახიძემ.

„დამფუძნებელი კრება, რომელიც 100 წლის წინ, ზუსტად 12 საათზე შეიკრიბა, საკმაოდ მრავალფეროვანი იყო, ურთიერთობები საკმაოდ დაძაბული იყო, მაგრამ ერთი მნიშვნელოვანი მახასიათებელი ჰქონდა – იყო მაღალი ინტელექტუალური და ქვეყნის დამოუკიდებლობაზე ორიენტირებული. როდესაც გაჭირდა და სამშობლომ ხალხს ბრძოლის ველზე მოუხმო, მტრის წინააღმდეგ ყველა მხარდამხარ იბრძოდა. იმ პერიოდში 400-ზე მეტი საკანონმდებლო აქტი მიიღეს, საქართველოში გაიხსნა 1200-ზე მეტი სასწავლო დაწესებულება და კულტურის, მეცნიერების, თუ სხვა სფეროებში, უამრავმა ადამიანმა გამოიჩინა თავი. საქართველოს დამფუძნებელი კრება იყო ერთიანობის, სიყვარულის, თანადგომის და თუნდაც, დაპირისპირების, მაგრამ ჯანსაღი დაპირისპირების სიმბოლო“, – განაცხადა ჟურნალისტებთან საუბრისას საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილემ გიორგი ვოლსკიმ.

ჟიული შარტავას საიუბილეო საღამო

აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის ორგანიზებით სოხუმის კონსტანტინე გამსახურდიას სახელობის სახელმწიფო დრამატულ თეატრში საქართველოს ეროვნული გმირის ჟიული შარტავას 75 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო გაიმართა.

საღამოზე სიტყვით გამოვიდნენ და ჟიული შარტავას ცხოვრებასა და მოღვაწეობაზე ისაუბრეს აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარის მოვალეობის შემსრულებელმა ვახტანგ ყოლბაიამ და აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარემ ელგუჯა (გია) გვაზავამ.

ღონისძიებაში მონაწილეობდნენ აფხაზეთის სიმღერისა და ცეკვის სახელ-

მწიფო აკადემიური ანსამბლი, გურამ ყურაშვილის სახელობის სახელმწიფო საგუნდო კაპელა და თეატრის მსახიობები. საღამოზე ასევე ნაჩვენები იყო დოკუმენტური ფილმის „ჩვენი დროის გმირი“ ფრაგმენტები, რომელშიც ასახულია აფხაზი სეპარატისტების ტყვეობაში მყოფი ჟიული შარტავას და მისი თანამებრძოლების სიცოცხლის უკანასკნელი კადრები.

საღამოზე ჟიული შარტავას ოჯახს სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორის ზურაბ ხონელიძის ინიციატივით დაწესებული სპეციალური ჯილდო მედალიონის სახით, წარწერით „სოხუმელი“ გადაეცა. ჟიული შარტავას 75 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამოს დამდგმელი რეჟისორი იყო საქართველოს სახალხო არტისტი გოგი ქავთარაძე.

დაუზოგაპი შრომა და ფიქრები, ისტორიული პარტინილები და ბაპარჯიებები...

ასეთია საქართველოს სახელმწიფო მოღვაწის, გამორჩენილი და დამსახურებული ინჟინერ-მშენებლის **ნოდარ მექმარიაშვილის** 90 წლისთავი.

მეტად საამაყო ასაკია, მით უმეტეს, როდესაც ჩვეული ენთუზიაზმით ისევ აქტიურად ჩართული ხარ იმდამდეგარ დარგობრივ თემებში, რომელსაც დაუღალავად და შეუპოვრად მრავალი ათეული წელი მიუძღვნე.

საკმარისია თვალი გადავავლოთ ნოდარ მექმარიაშვილის ახლახან გამოცემულ მეტად საინტერესო ავტობიოგრაფიულ წიგნს „ოქროს აკვანი მონამეთში“, რომ ზემოთქმულში დარწმუნდეთ.

ნოდარ მექმარიაშვილი – მან, თბილისის პოლიტექნიკური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ შრომითი საქმიანობა ქალაქ დონეცკში დაიწყო. მისი თაოსნობით აშენდა ყველა მნიშვნელოვანი კულტურული ობიექტი, საავადმყოფო, პოლიკლინიკა, სკოლა თუ საბავშვო ბაღი და რაც მთავარია – საცხოვრებელი კორპუსები მწვანე ყვავილნარი გაზონებით, რომელსაც დონეცკში, დღესაც – „ნოდარის ხელნერას“ უწოდებენ და ამჟამად სტაპში გაშენებული, ბაღნარად ქცეული ქალაქია.

ამ დიდი დამსახურებისა და სიყვარულის ნიშნად მას **„ლეგენდარული მექმარიაშვილი“** შეარქვეს.

იგი, ჯერ კიდევ 30 წლისა, დონეცკის სამშენებლო გაერთიანების ხელმძღვანელი გახდა.

წინა საუკუნის 70-იან წლებში – საქართველოს მშენებლობის მინისტრმა ჩვენს ქვეყანაში არაერთი მნიშვნელოვანი სამრეწველო, სამეურნეო თუ საზოგადო დანიშნულების ობიექტი ააშენა, რომელიც დღესაც ფუნქციონირებს.

80-იან წლებში, ისტორიული ქარცეცხლის დროს, ჯერ კიდევ საბჭოთა მთავრობის დროს – საქართველოს მთავრობის მუდმივი წარმომადგენელი იყო, ხოლო 1991 წელს – დამოუკიდებელი საქართველოს ელჩი რუსეთში.

განსაკუთრებულად ალამაზებს ბატონი ნოდარის იუბილეს ერთი ფაქტორი:

ძმები მექმარიაშვილები – ნოდარი და ლერი, საოცარნი და განუყრელნი, ასეთ ერთობლიობაში აღვიქვამთ მათი მეგობარი არქიტექტორები.

ერთი ოჯახის ორი ნათელი წერტილი, ღვანღმოსილნი და უდავოდ გამორჩეული – ორი **„ალმშენებელი“**.

ამდამდეგარი ალმატებულობითა და უდიდესი პატივით ვუერთდებით ჩვენც – ქართველი არქიტექტორები ბატონ ნოდარ მექმარიაშვილის 90 წლისთავს, რომელიც ა. წ. 13 მარტს უსრულდება. ვუსურვებთ დიდი ხნის სიცოცხლესა და შემართებას.

**ქართველ არქიტექტორთა
აქტარის სახელით
დავით აბულაძე,
საქართველოს არქიტექტორთა
კავშირის თავმჯდომარე.**

ნოდარ მექმარიაშვილი – ალმშენებლად დაბადებული

მადლიერი შთამომავლობა უდიდეს პატივს მიაგებს გამორჩენილ ქართველ მშენებელს, სამშენებლო საქმის დიდ პროფესიონალს, უღალატო მეგობარს, განათლებულ მამულიშვილს **ნოდარ მექმარიაშვილს** დაბადებიდან 90-ე წლისთავთან დაკავშირებით.

1929 წლის 13 მარტს იმერეთის ლამაზ კუთხეში სამტრედიის აკაკი მექმარიაშვილის ოჯახში დაიბადა ვაჟიშვილი, რომელსაც ნოდარი დაარქვეს. მან საშუალო სკოლა სიბუჯეთში განვლო. სკოლის დამთავრების შემდეგ, 1945 წელს, საქართველოს ინდუსტრიული ინსტიტუტის სამშენებლო ფაკულტეტის სტუდენტი გახდა. საინჟინრო განათლების ამ დიდ ტაძარში ეზიარა იგი ინჟინერ-მშენებლის ურთულეს და ქვეყნისთვის მეტად საჭირო დარგს. 1951 წელს უმაღლესი სასწავლებელი შახტმშენებლობის სპეციალობით დაამთავრა და როგორც წარჩინებული კურსდამთავრებული, კათედრაზე დატოვდა ასისტენტის თანამდებობაზე სამუშაოდ. ეს მისი პირველი სერიოზული გამარჯვება იყო. თუმცა კათედრაზე მუშაობას შახტების მშენებლობაზე პრაქტიკული მოღვაწეობა ამჯობინა და 1951 წელს შრომითი საქმიანობა დონბასში შახტის მშენებლობაზე დაიწყო, სადაც 1959 წლამდე გაიარა პროფესიული გზა სამთო ოსტატადან შახტსამშენებლო ტრესტის მთავარი ინჟინრის თანამდებობამდე.

1959 წელს ნ. მექმარიაშვილი გადაიყვანეს დონეცკის ოლქის სამოქალაქო მშენებლობის სფეროში – საოლქო სამშენებლო გაერთიანების, „დონეცკინათმშენის“ მთავარი ინჟინრად, ხოლო 1966 წელს დაწინაურეს და დანიშნეს გაერთიანება „დონეცკინათმშენის“ უფროსად.

ამ თანამდებობაზე მუშაობის პერიოდში იგი ხელმძღვანელობდა მთელი ოლქის საცხოვრებელი, სოციალურ-კულტურული და სამოქალაქო მშენებლობის სფეროს.

1973 წელს უკვე გამოცდილი მშენებელი მოშობილურ საქართველოში გადმოჰყავთ, სადაც 1981 წლამდე ნაყოფიერად იმუშავა მშენებლობის მინისტრად. ხოლო 1981-82 წლებში იგი მუშაობდა რესპუბლიკის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტის თავმჯდომარის პირველ მოადგილედ.

1985 წელს იგი დაინიშნა საქართველოს მუდმივი წარმომადგენლად სსრკ მინისტრთა საბჭოში. მოსკოვში, ამ თანამდებობაზე მოღვაწეობისას კოლოსალურ სამუშაოს წარმართვდა საქართველოს პრობლემების დადებითად გადასაწყვეტად. ეს წლები ჩვენი ქვეყნის ისტორიისთვის XX საუკუნის დამამთავრებელი ბოლოქარი წლები იყო, რაც ისეთი თანამდებობის პიროვნებისთვის, როგორც ნ. მექმარიაშვილი გახლდათ, მისგან დიდ გამოცდილებასა და რკინისებურ ნებისყოფას მოითხოვდა.

1991 წელს ნ. მექმარიაშვილი დამოუკიდებელი საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის დადგენილებით დაინიშნა სსრკ მინისტრთა კაბინეტთან არსებული საქართველოს მთავრობის მუდმივ წარმომადგენლად, რომელიც გარდაიქმნა საქართველოს საელჩოდ რუსეთში და ის გახდა დამოუკიდებელი საქართველოს პირველი ელჩი რუსეთის ფედერაციაში. ჭეშმარიტად ნიჭიერი და პრაქტიკული ადამიანის სიბრძნე გამოავლინა ამ წლებში ნოდარ მექმარიაშვილმა, როგორც დიპლომატმა.

1991-1994 წ.წ. მუშაობდა საქართვე-

ლოს მშენებლობისა და არქიტექტურის მინისტრის მოადგილედ; იყო საქართველოს პრეზიდენტის ოფიციალური მრჩეველი ინვესტიციების მოზიდვისა და მათი ათვისების საკითხებში.

ბატონ ნოდარ მექმარიაშვილის ბიოგრაფიის ერთ-ერთი ნათელი ფურცელია 1992 წელს საქართველოს საინჟინრო აკადემიის დამფუძნებელთა ჯგუფში მონაწილეობა. იგი განსაკუთრებული აქტივობით მონაწილეობდა ჩვენი ქვეყნისათვის ამ ფრიად მნიშვნელოვანი საინჟინრო სამეცნიერო საზოგადოების დაფუძნების პროცესში, როგორც აკადემიის პრეზიდენტის წევრი და სამშენებლო განყოფილების პირველი აკადემიკოს-მდივანი.

ბატონი ნოდარი ღირსეულად ატარებს საქართველოს საინჟინრო აკადემიის ნამდვილი წევრის – აკადემიკოსის მაღალ ნოდებას.

1994 წლიდან მუშაობდა ქ. მოსკოვის მთავრობაში, მოსკოვისა და მოსკოვის ოლქის რეგიონის განვითარების სამინისტროში მინისტრის მოადგილედ.

1999 წელს სამუშაოდ გადავიდა ახლად ჩამოყალიბებულ რუსეთის სახალხო-სამხატვრო ფონდში გენერალური დირექტორის მოადგილედ; 2003 წელს დაინიშნა ფონდის გენერალურ დირექტორად, სადაც მუშაობდა 2012 წლამდე;

ნოდარ მექმარიაშვილი ცნობილი სპორტული ფუნქციონერია: 1966-1973 წლებში იგი იყო დონბასის ოლქის ჩოგბურთის ფედერაციის პირველი თავმჯდომარე, სადაც მუშაობდა 2012 წლამდე; 1999 წელს სამუშაოდ გადავიდა ახლად ჩამოყალიბებულ რუსეთის სახალხო-სამხატვრო ფონდში გენერალური დირექტორის მოადგილედ; 2003 წელს დაინიშნა ფონდის გენერალურ დირექტორად, სადაც მუშაობდა 2012 წლამდე; ნოდარ მექმარიაშვილი ცნობილი სპორტული ფუნქციონერია: 1966-1973 წლებში იგი იყო დონბასის ოლქის ჩოგბურთის ფედერაციის პირველი თავმჯდომარე, სადაც მუშაობდა 2012 წლამდე; 1999 წელს სამუშაოდ გადავიდა ახლად ჩამოყალიბებულ რუსეთის სახალხო-სამხატვრო ფონდში გენერალური დირექტორის მოადგილედ; 2003 წელს დაინიშნა ფონდის გენერალურ დირექტორად, სადაც მუშაობდა 2012 წლამდე;

ბატონ ნოდარ მექმარიაშვილს მკერდს უმშვენებს ოთხი სახელმწიფოს (საბჭოთა კავშირის, დამოუკიდებელი საქართველოს, უკრაინისა და რუსეთის ფედერაციის) სამთავრობო ჯილდოები: იგი არის საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს პრემიის ლაურეატი.

მრავალი სამთავრობო ჯილდო და

ნოდება აქვს მიღებული ბატონ ნოდარს საქართველოში. 1984 წელს მას საქართველოს სახელმწიფო პრემია მიენიჭა, შემდგომ იგი გახდა საქართველოს დამსახურებული ინჟინერი და საქართველოს დამსახურებული მშენებელი, ღირსების ორდენისა და ხალხთა მეგობრობის ორდენის კავალერი.

საზოგადოებამ აღიარა, რომ ბატონი ნოდარი მონოდებით ალმშენებელ ადამიანად არის დაბადებული. წარმოუდგენლად ბევრია ნოდარ მექმარიაშვილის ხელმძღვანელობით აშენებული ობიექტები, რომლებიც მშობლიურ საქართველოში, რუსეთის სივრცეში, უკრაინაში და სხვა ადგილას დღესაც მტკიცედ დგანან და ამშვენებენ ქვეყნიერებას.

ბატონმა ნოდარმა შეძლო, შეეცა თავისი ინტელექტი და ცოდნა გარდა მშენებლობის რთული პროფესიისა ლიტერატურის, მუსიკის, ისტორიის, თეატრისა და სხვათა სიყვარულით თუ გატაცებით და საზოგადოების წინაშე წარმდგარიყო, როგორც მრავალმხრივ განათლებული პიროვნება.

ათეული წლების განმავლობაში აყალიბებდა ბატონი ნოდარი თავის დიდ სამეგობროს რომლის ნავსაყუდიელი მისი დიდებული ოჯახია, აქ თავს იყრიდნენ მეცნიერების, მწერლების, ხელოვნების, სპორტის და სხვადასხვა დარგის ბრწყინვალე ვარსკვლავები. ბატონმა ნოდარმა მისთვის ბოძებული სიცოცხლის მანძილზე შეინარჩუნა ერთგული მამულიშვილის და მართალი კაცის მაღალი ღირსებები. მან თავისი ცხოვრებით დაამტკიცა რომ ადამიანს იმაზე უფრო დიდი მიზანი არა აქვს, ვიდრე თავდადებით, კეთილსინდისიერებით ემსახუროს საკუთარ ქვეყანას და მის ხალხს.

ბატონი ნოდარი უაღრესად კაცთმოყვარე პიროვნებაა. საკმარისია, მისი მოგონებები წაიკითხო და დარწმუნდეთ, თუ რაოდენ მაშტაბურია მისი კაცთმოყვარეობის სივრცე. ქართულმა სიღირსაღიერმა სისუბტაკემ, ადამიანურმა სიბრძნემ, ხელმძღვანელობის იშვიათმა უნარმა, ფენომენალურმა მეხსიერებამ, გულწრფელმა თავმდაბლობამ და საქმისადმი ერთგულვებამ ბატონ ნოდარს საზოგადოებაში ჭეშმარიტი პატივისცემა და სიყვარული მოუპოვა. საქართველოს საინჟინრო აკადემიის პრეზიდენტი ულოცავს გამორჩენილ ქართველ ინჟინერს, მშენებელს, ღირსეულ მოქალაქეს, კოლეგას და უღალატო მეგობარს, ბატონ ნოდარ მექმარიაშვილს სახელოვან იუბილეს და უსურვეს ოჯახის წევრებსა და მეგობრებთან ერთად ხანგრძლივ სიცოცხლეს და ბედნიერებას.

არჩილ ფრანგიშვილი,
საქართველოს გეგმური უნივერსიტეტის რექტორი, საქართველოს საინჟინრო აკადემიის პრეზიდენტი;

- აკადემიკოსები:
რ. არველაძე,
- ბ. აბდუშელიშვილი,**
- ბ. ჯავახიძე,**
- ი. გორბიძე,**
- მ. მაცაბერიძე,**
- ზ. განიტაშვილი,**
- დ. გურბანიძე,**
- მ. ზაქუტაშვილი,**
- ლ. კლიშიაშვილი,**
- შ. ნაჭყავია.**

- ბატონო როსტომ, ძალიან გამეხარდა ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოების მრავალფეროვანი და მართლაც მუსულმანური მოღვაწეობის ერთი რკალის ამრეკლავი წიგნის გამოცემა.

- ნინო ვახანიას სამოგზაურო რომანს უნდა გულისხმობდეთ: „იდან ცისარტყელამდე“, სოხუმის სახელმწიფო უნივერსიტეტის თაოსნობით გამოცემულ „მერიდიანის“ მიერ.

- დიას, ქალბატონი ნინოს ამ ორიგინალურ და მრავალმხრივ საგულისხმო წიგნს, რომელიც ამ სახით შესაძლოა არც არსებულებოდა, რომ არა მისი ლიტერატურული წერილების, ესეებისა და სამეცნიერო ნარკვევების კრებულის - „სხვა სამყაროს მამიკაძე“ - დიდტანისაა.

- თქვენი თვალნი მზადდებოდა ის კრებული და ამიტომაც გახსოვდა მისი შექმნის პროცესი.

- მაშინ ხომ ამ სამოგზაურო თხზულების ცალკეული ეპიზოდების შეტანას იმ წიგნში აპირებდით ავტორიც და რედაქტორიც, ანუ - ქალბატონი ნინო და თქვენ. ცალკე რუბრიკით, მაგრამ როგორც რეპორტაჟების სერიას. ასეც დაკაბადონდა თავიდან, მაგრამ ვეებერთელა წიგნი რომ გამოვიდა, მერე გადაწყვიტეთ, რომ ეს მონაკვეთი ამოგვეკოთ და ცალკე წიგნად გაგვეზადებინათ. ცალკე წიგნად გამზადების სურვილია კი თავისთავად გამოიწვია ის, რომ გულდასმით მოგვეძიებინათ ამ ციკლის სხვა რეპორტაჟებიც, საგანგებოდ დაწერილიყო ახლებიც, რომელთაც უამისოდ სხვა წიგნში კი შეიტანდა ავტორი - იქაც ცალკე რუბრიკად, მაგრამ შესაძლოა მაშინაც არ დაფიქრებულყოფოდა, ეს ყოველივე დამოუკიდებელი წიგნის ნაწილები თუ გახლდათ.

- თანაც როგორი დამოუკიდებელი წიგნი: სულაც სამოგზაურო რომანის, გამოცალკეებამ და შევსებამ ძალდაუტანებლად რომ გამოკვეთა მისი ეს უანრობრივი სახე. ეს ციკლი ხომ უბრალო რეპორტაჟების თავმოყრა არა ყოფილა - რაც თავისთავად საკმაოდ მნიშვნელოვანი იქნებოდა - არამედ მხატვრულ-დოკუმენტური პროზის ნიმუშები, მართლაც რომ კოლორიტული ეპიზოდები ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოების კალმასობისა საქართველოს გზაბილიკებზე - გარეგნულადაც და სულიერადაც.

და ყველა ნიმუშმა რომ მოიყარა თავი, ცოცხალი იქნებოდა, მისთვის სამოგზაურო რომანი რომ არ გვეწოდებინა. და ასეც შევთავაზეთ მკითხველს, ჩვენი ლიტერატურის მაღალი დონის უმირველეს განმსაზღვრელს, იმ მკითხველს, რომლის დიდებული ამქრის წარმომადგენელთა ერთი ნაწილი ამ წიგნის პერსონაჟებადაც გვევლინება, როგორც მხურვალე მონაწილენი ლიტერატურულ თავყრილობათა ჯერჯერობით 24-წლიანი სერიისა.

- სიამოვნებით გადავავლებ თვალს ამ სამოგზაურო რომანის ქარგის შემადგენელ თქვენს იმ წიგნებს, რომელთა კვლავი განვითარება კალმასობა საქართველოს გზა-ბილიკებზე: ბიოგრაფიული რომანები ალექსანდრე ბატონიშვილზე („მზის რაინდი“), სოლომონ დოდაშვილზე („მისიონერი“), ვაჟა-ფშაველაზე („დედების სტუმარი“), შიო არაგვისპირულზე („მზე და მწუხრი“), გალაკტიონ ტაბიძისა („კომიკოსი ტრაგედიაში“) და ზვიად გამსახურდიასა („ეკლის გვირგვინი“); პიესები - იაკობ გოგებაშვილსა („იის სურნელი თოვლში“) და მიხეილ ჯავახიშვილზე („ბედი-მდედარი“), ისტორიული ცდა „სიმართლე გიორგი სააკაძეზე“; ბიოგრაფიული ნატყეები ავქსენტი ცაგარელზე („და სიყვარულის ასე მოთმენა“), ირაკლი წერეთელსა („რეკვიემი სინანულისა“) და ვლადიმერ ჟვანიაზე („მარტოხელა მგელი და გედის ნისლეული“); მონოგრაფია-პროსაექტი „ქართული მწერლობა თვალის გადავლებით“; მინიატიურების კრებული „მზის საფეხურები“, პაატა ჩხეიძისთან ერთად თარგმნილი ტომას სტერნს ელიოტის ესეების კრებული „სალვო ტყე“, აგრეთვე საჯარო ლექციები ულუ დავისთა და ილია ჭავჭავაძეზე.

- და მივადევნოთ მზერა იმ წიგნებსა და ლიტერატურულ თავყრილობებსაც, რომლებიც ავსებენ ნინო ვახანიას სამოგზაურო რომანის საგანმანათლებლო მხარეს: ელგუჯა თავბერიძის პოლიტიკური პამფლეტი თადა აშორდიანზე („თოვლი მკათათვეში“), გურამ ბათიაშვილის რომანი „ელიგულა და ხავა“ (წიგნში ამ ეპიკურ თხზულებასთან ერთად რამდენიმე მოთხრობაც რომ არის შეტანილი), ზაალ სამადაშვილის ნოველებსა და მინიატიურების კრებულებს („60“ და „კალამს მიდევნებთ დაწერილი“), ელგუჯა მარლიას რომაინები, ნატა ვარადას პოეტური კრებული „გამრავლების ტაბულა“, ვიზო თავაძის მოთხრობების ინსცენირებით დადგმული სპექტაკლი ქუთაისის დრამატული თეატრის სცენაზე „ინტერვიუ ფესვებთან“, ნიკო ლორთქიფანიძის, ტიციან ტაბიძის, გაბრიელ ჯაბუშანიურის, ვახტანგ ჭელიძისა და თამაზ ბიბილურის ხსოვნის საღამოები, კონცერტები თუ თეატრალიზებული წარმოდგენა ლურჯ მონასტერთან არსებული ბავშვთა ასნამბლისა „ამერ-იმერი“ - გიგი გარაყანიძის ხელმძღვანელობით.

საგანგებოდ უნდა გავიხსენოთ მოგზაურობა მარტილში, სალხინოსა და ხობში, და იქ, ხობის მონასტერში ცოტნე დადიანისა და შოთა რუსთველის ნათესაობის პავლე ინგოროყვასეულ ვერსიაზე საუბარი. ამ მოგზაურობის თაოსანი გახლდათ ლია კუხიანიძე, რომელიც თავის მოსწავლეებთან - ქუთაისის 41-ე საჯარო სკოლის ახალგაზრდობასთან - და პედაგოგებთან ერთად თავგამოდებული მონაწილეა ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოების არაერთი წამოწყებისა და მათ შორის კალმასობათა ციკლისაც.

- რა კოლორიტული სახეები იკვეთება ნამდვილი მკითხველებისათვის... თითოეული განსჯიდა და შეფასებებიდან კანთიელად ცნაურდება მათი პიროვნული ხასიათი, განსაკუთრებით იმ ადამიანებისა, რომელნიც ერთი ეპიზოდიდან

მეორეში გადადიან. ყველაზე მეტად მაინც ელგუჯა თავბერიძე.

- თქვენ სხვა თქვით, ლია კუხიანიძე, გიზო თავაძე, გია ხოფერი, ნესტან ფიფია, ლაშა გვასალია, იოსებ ჭუმბურიძე, თორემ ელგუჯა ჩემზე ნაკლებად არა ტრიალებს ამ სამოგზაურო რომანის ფურცლებზე, მართლაც რომ კულტურის

მიმდევრული მზერა იმ წიგნებსა და ლიტერატურულ თავყრილობებსაც, რომლებიც ავსებენ ნინო ვახანიას სამოგზაურო რომანის საგანმანათლებლო მხარეს: ელგუჯა თავბერიძის პოლიტიკური პამფლეტი თადა აშორდიანზე („თოვლი მკათათვეში“), გურამ ბათიაშვილის რომანი „ელიგულა და ხავა“ (წიგნში ამ ეპიკურ თხზულებასთან ერთად რამდენიმე მოთხრობაც რომ არის შეტანილი), ზაალ სამადაშვილის ნოველებისა და მინიატიურების კრებულები („60“ და „კალამს მიდევნებთ დაწერილი“), ელგუჯა მარლიას რომაინები, ნატა ვარადას პოეტური კრებული „გამრავლების ტაბულა“, ვიზო თავაძის მოთხრობების ინსცენირებით დადგმული სპექტაკლი ქუთაისის დრამატული თეატრის სცენაზე „ინტერვიუ ფესვებთან“, ნიკო ლორთქიფანიძის, ტიციან ტაბიძის, გაბრიელ ჯაბუშანიურის, ვახტანგ ჭელიძისა და თამაზ ბიბილურის ხსოვნის საღამოები, კონცერტები თუ თეატრალიზებული წარმოდგენა ლურჯ მონასტერთან არსებული ბავშვთა ასნამბლისა „ამერ-იმერი“ - გიგი გარაყანიძის ხელმძღვანელობით.

ფასება უნდა შეგვეძლოს იმისდა მიუხედავად, გარეგნულად თვალისმომჭრელად მოჩანს თუ არა მათი დამსახურება.

და კიდევ: ყველა ადამიანის ბიოგრაფიას, რაც უნდა ნაკლებმნიშვნელოვანი გვეჩვენებოდეს, შეიძლება გამოუჩნდეს თავისი აღმწერი, თავისი მარკოზი ან იოანე.

საგანგებოდ უნდა გავიხსენოთ მოგზაურობა მარტილში, სალხინოსა და ხობში, და იქ, ხობის მონასტერში ცოტნე დადიანისა და შოთა რუსთველის ნათესაობის პავლე ინგოროყვასეულ ვერსიაზე საუბარი.

- ყველა ადამიანის ბიოგრაფიასაც და ყველა გუნდის ბიოგრაფიასაც, რელიგიური იქნება, პოლიტიკური, ლიტერატურული თუ სხვა ინტერესებისა.

- ცხადია, რადგანაც ეს ერთი და იგივეა.

- ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოებას თავისი იოანე უკვე გამოუჩნდა: ვგულისხმობ ივანე ამირხანაშვილის მხატვრულ-დოკუმენტურ წიგნს „თეთრი ჯვრის ხეობა“.

- ისიც სწორედ სამოგზაურო რომანის ყაიდის თხზულებაა.

- თუმც იქ არსად აღნიშნულა ეს უანრობრივი თავისებურება.

- არ უნდა გამოგვჩვენოდა არც ავტორს და არც რედაქტორს. თუმცა გამოსწორება ყოველთვის შეიძლება. სხვათა შორის, ის წიგნი ხელახალ გამოცემას მოელის, მისი გამოსვლის შემდეგ ავტორმა არაერთი ისეთი დოკუმენტური ნოველა დაუმატა, ძალდაუტანებლად რომ მოთავსდებოდა „თეთრი ჯვრის ხეობის“ კომპოზიციურ ჩარჩოში.

- გამოცემას სხვა წიგნებზე მოელის, მხატვრულ-დოკუმენტური აღნაგობისა, ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოების საგანმანათლებლო-კულტურული მოღვაწეობის თუნდაც ამ მხარეს მთელი სისრულით რომ წარმოაჩინენ. არც ის რეპორტაჟები, უმეტესწილად კი დოკუმენტური ნოველები, არ უნდა რჩებოდეს მიმოფანტულად ლიტერატურული პერიოდიკის ფურცლებზე. მათა ჯალიაშვილის, ეკა ბუჯიაშვილის, იოსებ ჭუმბურიძის მიერ შემოწმებული ეპიზოდები ცალ-ცალკე წიგნებს შეადგენენ, აღარაფერს ვამბობ სხვა ლიტერატორთა თუ ჟურნალისტთა მონათხრობზე, ერთ წიგნად ისინიც რომ შეიკვრებოდა.

- მართალი ბრძანდები, ეს ყოველივე, და კიდევ სხვა ასპექტებიც, კარგა ხანია, შესაფერისად უნდა დაბინავებულიყო წიგნების გარეკანშიც. და თუ ყველაფერს ველარ გავწვდებით, ყოველ შემთხვევაში - დროულად, ზოგიერთი წიგნი მართლაც უნდა მალევე შეიკრას: კრიტიკული და დოკუმენტური პროზის მონაპოვარი.

- ნიკო ლორთქიფანიძე რომ გავიხსენოთ, ბარემ იქნება ისიც, მის სახლ-მუზეუმში გამართულ თავყრილობასაც, სოფელ ჩუენში, დოკუმენტური ნოველა რომ ეძღვნება ნინო ვახანიას წიგნში: „თუნდაც ცა ფხვად ჩამოდიოდეს“.

- ამ სახლ-კარს რამდენჯერმე ავაკითხეთ ქუთაისის 41-ე საჯარო სკოლის მოსწავლეებთან ერთად, და ერთ-ერთი მიზანი ისიც გვექონდა, რომ ქალაქის ხელმძღვანელობის ყურადღება მიგვექცია ამ სამოსახლოსთვის - არ შეიძლებოდა კვლავაც სარემონტო დარჩენილიყო იქაურობა და გაბზარულ-დახეტეილი ჭერიდან წვიმა ჩამოსულიყო.

- გამოილო შედეგი თქვენმა მცდელობამ?

- გამოილო, როგორ არა, რალაც-რალაცები შეკეთდა, თუმცა მეტი პატრონობა რომ ესაჭიროება ხელისუფლებას მხრიდან ამ და სხვა სახლ-მუზეუმებსაც, ესეც აშკარაა და დროულადაც მოსასწრებ-მოსავარებული ყველაფერი.

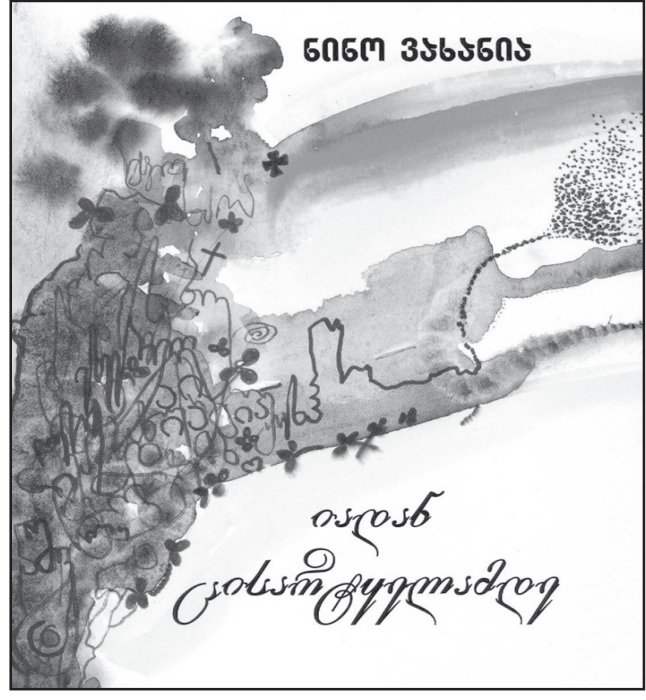
- ივანე ამირხანაშვილის სამოგზაურო რომანის ხელმეორე გამოცემაზე რომ ბრძანეთ, საფიქრებელია, რომ ნინო ვახანიას „იდან ცისარტყელამდე“ უფრო შევსებული სახით გამოჩნდეს წიგნის შემდგომ. და მაშინაც ასევე ჩინებულად გაფორმებული, როგორც ამ წიგნს ამშვენებს გარეკანზე დალი მუხაძის ნახატი.

- ეს იმ სტრუქტურის წიგნია, თავისუფლად რომ შეიძლება შეივსოს და შეივსოს, ის კი არა, შინაგანი კავშირები და გადაძახილები კიდევ უფრო გამკვეთრდეს და - „თეთრი ჯვრის ხეობისა“ არ იყოს - სანიმუშო და გასათვალისწინებელი იყოს ყველასთვის, ვინც სამოგზაურო რომანის დაწერას მოჰკიდებს ხელს.

- სხვა რა გისურვით, კვლავაც წარმატებით ევლოს ალექსანდრე ორბელიანის საზოგადოებას საკალმასოდ საქართველოს გზებზე, არც სალაპარაკო დაგლეოდეთ და არც გულანთებული მსმენელები.

- მაღლობის მეტი რა მეთქმის ასეთი მხურვალე სურვილისთვის. საკალმასო გზებით კი საბედნიეროდ ისე დაქსეულია და მზის გულზე გადახსნილა ჩვენი ქვეყანა, ამ სიმბოლიკის ემბაზში ამოვლებული: იდან ცისარტყელამდე და ცისარტყელიდან იამდე...

თავარ ჩისლაქს ესაუბრება როსტომ ჩხეიძე

ციტადელის შემქმნელი თავის მეუღლესთან - ციციანო მუმლაძესთან - ერთად ქუთაისშიც და დასავლეთ საქართველოშიც.

- დასავლეთში იმიტომ, რომ აღმოსავლეთ საქართველო თქვენი საუფლოა, არა?

- დავიჩემე და ეგ არის.

- წიგნის ანოტაციაში ნინო ვახანია ამასაც აღნიშნავს: ჩემ გარეშე გამართული კიდევ ბევრი საინტერესო საღამო „თავის მარკოზს ან იოანეს“ დაელოდება. მე ვწერ იმას, რაც მინახავს და გამიგონიაო.

- წინწკლებში ჩასმული სიტყვების ნიკო ლორთქიფანიძისეულობას ადვილად ამოიცნობს ყოველი პროფესიონალი მკითხველი. მოგესხენებათ ეს იმ ნოველის - „თავსაფრიანი დედაკაცი“ - მინაწერიდანაა, რომელსაც ხან რატომღაც შეკვეცილად ბეჭდავენ და ეს ფრიად ღირებული სტრიქონები ამოვარდნილია ხოლმე. არადა აუცილებელია, ისევე, როგორც ნოველის დამაგვირგვინებელი ფრაზა, აფორიზმივით რომ გაისმის: დიდებული ადამიანები უძველესი იკარგებიანო, - რომელიც დროდადრო ასევე განწირულია წასაშლელად.

- ფრიად ღირებულად მოიხსენიეთ.

- სხვაგვარად როგორ განსაზღვრავ, როდესაც ეს პასაჟი ერთ ნოველად ღირს:

„ნუ დამინუნებთ! არ შემიძლია გრძობა-გონება შევჩერო დიდ პიროვნებებზე... ისინი აშლიან სულის შემსუთავ სურათებს... შემდეგ, ოდესმე, მათ აღმოუჩნდებათ მოციქული ვინმე მარკოზი ან იოანე“.

სწორად თუ წავიკითხავთ ამ სტრიქონებს, გათვალისწინოვდება ყოველი ადამიანის დიდებულება - ყველა ხომ ცალკე სამყაროს წარმოადგენს და თითოეული პერსონის და-

არასამთავრობო ორბანიზაცია „აღამიანის უფლებათა ცენტრმა“ გუშინ საპროტესტო ანგარიში წარმოადგინა – „მავთულსლართანის ზონა – აღამიანის უფლებების მსოფლიო დარღვევები გამყოფ საზღვრებში“.

ანგარიში ოკუპირებული ტერიტორიების გამყოფ საზღვრებთან მსოფლიო მოქალაქეებისგან მიღებულ ინფორმაციას ეყრდნობა.

სსოპრება მავთულსლართან...

ოკუპანტების მიერ დაკავებულია გზა

როგორ აპაჰებენ და მძებნიან „საზღვრის გაღმავლებას“?

აფხაზეთის გამყოფი ხაზის გასწვრივ დაკავებული ერთ-ერთი პირი ამბობს, რომ გალში, სადაც სასამართლო სხდომა გაიმართა, პროცესი რუსულ ენაზე მიმდინარეობდა. მას თარჯიმანი არ მოუთხოვია, რადგანაც კარგად იცოდა რუსული ენა. თუმცა, როგორც დაკავებული პირი აღნიშნავს, მისთვის სასამართლო პროცესზე „სამართლად არაფერი არ უპიტხავთ“.

სამხრეთ ოსეთის გამყოფი ხაზთან სა-

რან და დაგვაკავებს ადგილზე. გვიტხრეს, იქით არაა ჩვენი კონტროლირებადი ტერიტორია და ვერ გადაგიშვებთო. წაგვიყვანეს დროებითი მოთავსების საკანში. რაც უფრო მეტს დააკავებდნენ, მით უფრო მალე გადაჰყავდათ. ჩვენ შეიძინე ვიყავით ბავშვებიანად. არც წყალი მოგვცეს, არც საჭმელი და არაფერი. მინისტრებმა გვირამბი ვიყავით, ცუდად გავსდი. 12 საათისთვის წაგვიყვანეს გალში.

ჯარიმები იყო გადასახდელი – ქართული ფულით, ალბათ, 120 ლარი თითო ადამიანზე, თუ იქ მცხოვრები იყავი, თუ სხვა რაიონიდან – მაშინ უფრო მეტი. შეიძლება სოხუმის სასამართლომდეც მისულიყო საქმე.“ დაკავების შემდეგ ჯანმრთელობის

მითხრა – თუ არ გადაიხდი, წაგიყვანო. ზევით სოფელია – წოზი. კაზაკები არიან და იქ გაგატყვევენო, იქ ჩაგაბარებო – ეგ მითხრა მარტო. ისევ დამანვინა, მერე ადგა და ბათინკები გამხადა და ფეხით მატარა. ვეხვეწებოდი, ფეხში შეველა ნუ მატარებ, ურემზე მაინც დამსვი-მეთქი, მაგრამ – არა! მერე შევეცოდე და გამომიშვა“.

ადგილი, სადაც ინციდენტი მოხდა, საქართველოს კონტროლირებადი ტერიტორიაა, თუმცა დაკავებულის ინფორმაციით, რუსი მესაზღვრეები აცხადებდნენ, რომ ეს ტერიტორია საქართველოს არ ეკუთვნის. დაკავებულის თქმით, მან ამ ფაქტის შესახებ პოლიციასაც შეატყობინა: „პოლიციაც მოვიდა. ვუთხარი, წამო, დაგაჭერინებთ-მეთქი, მაგრამ – არაო, გვესვრიან ისინიო. ოქმი შეადგინეს, მაგრამ არაფერი. არც ბათინკები მოუტანია ჩემთვის ვინმეს და არც არაფერი“.

რის გამო უშიქვია, აღორძინდა ოკუპანტების ხელში?

„აღამიანის უფლებათა ცენტრის“ მიერ შესწავლილი საქმეები აჩვენებს, რომ გამყოფი ხაზებზე ადამიანებს ხშირად აკავებენ საქართველოს კონტროლირებადი ტერიტორიაზე გადმოსვლით, დე ფაქტო და რუსეთის ხელისუფლების მიერ გავლებული ე.წ. სასაზღვრე ნიშნების მიღმა, ასევე – ისეთ ტერიტორიაზე, სადაც არ არის აღმართული გამყოფი ხაზის აღმნიშვნელი რაიმე ნიშანი და სადაც დაკავება ადამიანებისათვის სრულიად მოულოდნელია. შედეგად, ადამიანებისათვის სრულიად განუტყვევებელია, თუ რა ფაქტორები და საფუძვლები განაპირობებენ მათ დაკავებას. ისინი ხშირად მიუთითებენ, რომ რთულია, განსაზღვრო, თუ რა ტერიტორია შეიძლება წარმოადგენდეს უკანონო დაკავებისათვის სახიფათო ტერიტორიას.

ოფიციალური მონაცემების მიხედვით, ბორდერიზაციის პროცესმა ინტენსიური ხასიათი 2013 წელს მიიღო. 2017 წლის 20 ნოემბრის მდგომარეობით კი, მთლიანობაში, ბორდერიზაციის 30-ზე მეტი ინციდენტი დაფიქსირდა, რომელიც მოიცავს 33 სოფელს სამხრეთ ოსეთის გამყოფი ხაზის გასწვრივ და შვიდ სოფელს აფხაზეთის გამყოფი ხაზის გასწვრივ.

ქართველოს კონტროლირებადი ტერიტორიაზე დაკავებული ერთ-ერთი პირი, რომელიც ცხინვალში წაიყვანეს, ამბობს: „ოთხი საათი იქნებოდა და ცალკე შტაბი სადაც აქვთ, იქ ერთმა ქალმა დამკითხა. ხელი 30 ფურცელზე მაინც მომანერინეს, მაგრამ არ წამაკითხეს. ვკითხე – რაზე მანერინებთ ხელს-მეთქი და ძაან კარგად იცი, რაზეც აწერ ხელსო“.

2015 წლის სექტემბერში აფხაზეთის ოკუპირებული ტერიტორიიდან ორსული ქალი საქართველოს კონტროლირებადი ტერიტორიაზე ცდილობდა გადმოსვლას სამედიცინო მომსახურების მიღების მიზნით, როდესაც დააკავეს. „დილის 5 საათზე წამოვიდით, 7-8 კილომეტრი ფეხით ვიარეთ. საზღვარს რომ მივუახლოვდით, ვერ შევნიშნეთ. იქვე მდგა-

მდგომარეობას დაკავებული ასე აღწერს: „ჰიპერტონუსი დამემართა, ორი დღე ძალიან ცუდად ვიყავი. დახუთული ჰაერი იყო, ფანჯრები კი – არა“.

4 მეტრი ჰქონდა სიგრძე, ჭუჭრუტანაში შემოდიოდა სინათლე. არც ლეიბი იყო. იატაკი კი ნორმალური იყო. არც საბანი მოუტიათ და არაფერი“.

2015 წელს დე ფაქტო სამხრეთ ოსეთის საზღვართან ტყეში დაკავებული კაცი იხსენებს, რომ ის მოულოდნელად ხევიდან ამომხტარმა ნიღბიანმა და ავტომატიანმა რუსმა და იარაღის მუქარით აიძულეს, დილის 9 საათიდან საღამოს 6 საათამდე პირქვე ნოლილიყო მინაზე. რუსი მესაზღვრე, რომელმაც მას ფეხსაცმელები გახადა, 10 000 ლარის ეკვივალენტ თანხას სთხოვდა: „მარტო ეს

ლობე ლატვია-რუსეთის საზღვარზე

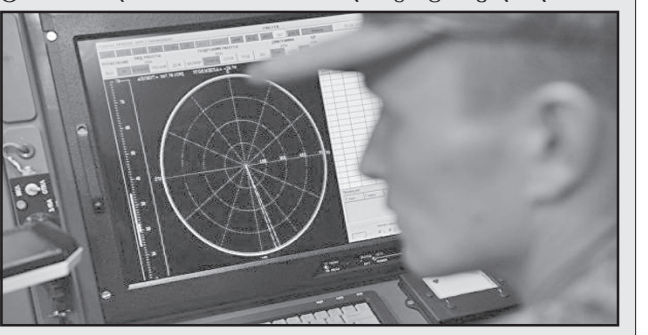
ლატვიაში რუსეთის საზღვართან 93-კილომეტრიანი ეკლიანი მავთულის ლობეს მშენებლობა დაასრულა. ლობის სიმაღლე 2,7 მეტრს აღწევს. ამის შესახებ ნათქვამია ლატვიის სასაზღვრო სამსახურის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში. ლობეს მშენებლობის

ლირებულება 21,168 მილიონ ევროს შეადგენს. ლატვია-რუსეთის საზღვრის სიგრძე 283,6 კილომეტრს შეადგენს, რუსეთთან მოსაზღვრე ზონის აღჭურვა 2020 წლისთვის უნდა დასრულდეს. 2015 წელს გაფორმდა შეთანხმება „ლატვია-რუსეთის საზღვრის გასწვრივ სახელმწიფო სასაზღვრო ზონის ინფრასტრუქტურის მშენებლობის შესახებ“.

რუსეთი ნაგებული ზესახელმწიფო

შვედეთის თავდაცვითი კვლევების ინსტიტუტის ექსპერტის იონას კელენის შეფასებით, რუსეთი გამაღებულ შეიარაღებაში „აუტსაიდერი-ზესახელმწიფოა“. შვედი ექსპერტი საკუთარ მოხსენებაში წერს, რომ რუსეთი სამხედრო თვალსაზრისით დასავლეთის ქვეყნებს ჩამორჩება. მისი თქმით, ელექტრონულ ბომბთან დაკავშირებით მოსკოვის სტრატეგია პირადი შემადგენლობის, ტექნიკის და სამხედრო ინფრასტრუქტურის დაცვაზეა აგებული და აზარალებს „თავდაცვით

და პრევენციულ ზომებს“. „რუსეთს არ შეუძლია ფეხდაფეხ იაროს დასავლეთის უახლეს შეიარაღებასთან. ბუნებრივია, რომ მას გაცილებით იაფი უჯდება დაბალი შემწევადობასა და ობიექტების დაცვაზე აქცენტების გამახვილება“, – აღნიშნავს კელენი. ექსპერტის თქმით, რუსეთის შეიარაღებაში უახლესი რადიოელექტრონული საშუალებების ზრდა, საბჭოთა დროინდელი მოდელების „რენაიმირებაა“, რომელიც „ნატოსთან და აშშ-სთან ბრძოლაზეა გათვლილი“.

არქიტექტურის ლეგენდა

დაბრუნებული პრისკერი (მსო)

„საძარბაველოს რესპუბლიკაში“ (8 მარტი, 2019) გამოქვეყნებულმა ცნობამ, იაპონელი არქიტექტორ არატა ისოზაკისათვის პრიცკერის პრემიის მინიჭების შესახებ, გამახარა და მრავალ სასიამოვნო მოგონებას გაუხსნა სათავე. არატასთვის ამ „არქიტექტურული ნობელის“ მინიჭება დიდად დაგვიანებულია. მსოფლიოს არქიტექტურული აზრი დიდი ხანია, კითხულობს, რატომ არა აქვს არატას პრიცკერის პრემია, ნუთუ აქაც პოლიტიკა და „ჩანყობა“ მუშაობს?

არატა ისოზაკი და ან გარდაცვლილი ჩემი მეგობარი კიშო კუროკავა, ახალი იაპონური არქიტექტურის მამის — კენძო ტანგეს სტუდენტები იყვნენ, მათ მეტრის სტუდიაში რამდენიმე წელი დაჰყვეს, დავაუკაცდენ, შემდგომ განცალკევდნენ. მასხენდება 1977 წლის ჟურნალი „Japan Architect“-ის პუბლიკაცია — ორი ამომავალი ვარსკვლავის წარდგინება. მხატვარ ტოვარაია სოტატსუსის გრაფიკული ნამუშევრის „პერეფრაზი“. ოკეანის ფონზე, რომელსაც დიდი ასოებით აწერია „კენძო ტანგე“, შედარებით მოკრძალებულად, გაფანტულად, სტიქიურად ჩამოთვლილია 38 ახალგაზრდა იაპონელი არქიტექტორების გვარები, იაპონიის არქიტექტურის „ხვალისდელი დღე“. საოცარი წინასწარმეტყველებაა, — დღეს ყველანი არა მხოლოდ იაპონური არქიტექტურის, არამედ მსოფლიოს არქიტექტურის სახეებიან. ხუთი მათგანი კი პრიცკერის პრემიის ლაურეატი. ამ ნახატზე კიშო და არატა განცალკევებით, ნახატის ზედა მარცხენა და მარჯვენა კუთხეებში, ქუხილისა და ელვის ღვთაებების ტრადიციული გამოსახულებებით არიან წარმოდგენილი, ერთი „Arata Isozaki“-ა, მეორე — „Kisho Kurokava“.

ეს განსაკუთრებული პატივია, თანაც როდის? ორმოცი წლის წინათ ტექსტი გვამცნობს: „არატა ისოზაკიმ და კიშო კუროკავამ შეარყიეს კენძო ტანგეს პირამიდა“. გასაოცარი ლაკონიურობით, მეტაფორითაა გადმოცემული იაპონიის არქიტექტურის ცის კაბადონზე ორი კაშკაშა მნათობის გამოჩენა.

არატა კიშომ გამაცნო. ის კიშოზე და ჩემზე სამი წლით უფროსია, ტანსრული, დინჯი, მშვიდი. შემდეგ იყო შეხვედრები სხვადასხვა არქიტექტურულ ფორუმებზე, ფუნდამენტალურად, რამდენიმე დღიანი კინარას არქიტექტურის მსოფლიო ტრიენალეზე, 1992 წლის მაისში, როდესაც ერთ სტენაზე, ერთ „ხალიჩაზე“ საავტორო ჩვენებით (კონფერენციით) მოგვიხდა გამოსვლა არატა ისოზაკის, სერ რიჩარდ როჯერს (ინგლისი), ჰანს ჰოლანის (ავსტრია) და მე. უკვე სამივე პრიცკერის პრემიის ლაურეატი.

იმ დღის (17 მაისი 1992 წ.) ტრიუმფატორი არატა იყო. მისმა ნარას კონგრესცენტრის პროექტმა გაიმარჯვა საერთაშორისო კონკურსში, სადაც 640 პროექტი იყო წარმოდგენილი. მისი საავტორო გამოსვლა სწორედ ამ პროექტის ჩვენებას მიეძღვნა.

პრიცკერის არქიტექტურული პრემია დაარსდა 1979 წელს. პრემიის პირველი ლაურეატი გახდა ამერიკელი არქიტექტორი ფილიპ ჯონსონი. პრიცკერის ოჯახი ცნობილია როგორც საგანმანათლებლო, რელიგიური, სოციალური, მეცნიერული, სამედიცინო და კულტურული აქციების მხარდამჭერი, მეცენატი, განსაკუთრებით კი არქიტექტურის. შტაბბინა მდებარეობს ჩიკაგოში. არქიტექტურული პრიცკერი ენიჭება ყოველწლიურად ერთ პრაქტიკოს არქიტექტორს რეალიზებული პროექტისათვის, „გამორჩეული მხატვრული ხედვისათვის, რომელმაც მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა საერთო საკაცობრიო კულტურაში და გარემოს განვითარება-სრულყოფაში“.

ვახტანგ დავითაია, არატა ისოზაკი. ნარა. 1992.

პრემია ასე ათასი დოლარია, მედლით და თანამდევნი ატრიბუტიკით. პრემიის გადაცემა ხდება საზეიმოდ, ისტორიულ შენობაში, სხვადასხვა ქალაქში და ქვეყანაში.

არატა არის უაღრესად თანამედროვე, უაღრესად იაპონური, მუდმივად ცვალებადი და მოულოდნელი. ქართველი არქიტექტორების სახელით ვულოცავ გენიალურ კოლეგას ამ დაგვიანებულ ჯილდოს.

ვახტანგ დავითაია,
რუსთაველისა და სახელმწიფო პრემიების ლაურეატი,
არქიტექტურის საერთაშორისო აკადემიის აკადემიკოსი,
ამერიკის არქიტექტორთა ინსტიტუტის საპატიო წევრი

ტრადიციის მცველი

მე-20 საუკუნის დასაწყისში პეტერბურგში ქართული სათვისტომოს ერთ-ერთი დამაზახათე ბელი ნიშანი ხელმოკლეთა, პირველ ყოვლისა, სტუდენტების შემწეობა იყო.

ერთი მათგანი, ვინც ახალგაზრდობის გასაჭირს გამორჩეული გულითადობით ეხმარებოდა, რუსეთის წითელი ჯვრის საზოგადოების ფაქტობრივი თავმჯდომარე (ოფიციალურად ამ თანამდებობას იმპერატორის გვარის რომელიმე წევრი იკავებდა), გენერალი ივანე ნაკაშიძე იყო, რომელიც სტუდენტებს არა მარტო მატერიალურად, არამედ, თავის კავშირებისა და გავლენის წყალობით, მათ სახაზინო სტიპენდიების მიღებაშიც ეხმარებოდა. მისი თავმჯდომარის წყალობით შეწყდა კურსების მსმენელის ელენე ქიქოძისა და სტუდენტ სერგო ხუნდაძის რევოლუციური მოღვაწეობის ძიების საქმე. ლატარიაში დიდძალი ფულის მომგება კომპოზიტორმა მელიტონ ბალანჩივაძემ თანხის ნაწილი სტუდენტებში გაანაწილა, ასევე გამოსცა თავისი საკვარელი კომპოზიტორის მ. გლინკას ეპისტოლარული მემკვიდრეობის სრული კრებული.

პიოლინოს ჯადოქარი

პიტერის სახლი-ჭების, მუშათა გარეუბნებისა და მოღუშულ ეზოებში მცხოვრები ხალხი სავიოლინო მუსიკის სასწაულს უზარმაზარ ქალაქში მოხეტიალე მუსიკოსის წყალობით ეზიარა. ეს იყო ლამაზი, ელეგანტურად გამოწყობილი კაცი — ზაფხულში აბრეშულის ხიფთანი ეცვა, სიცივეში — ფართო მოსასხამი, რომლის კალთებიდან თავის ჯადოსნურ ვიოლინოს იღებდა და ფანჯრებქვეშ არნახული სილამაზის მელოდების დაკვრას იწყებდა — ეს იყო შუბერტის „სერენადა“, მასნეს „ელეგია“, გრიგის სუიტა „პერ-გიუნტი“, ჩაიკოვსკის, გლინკას, ბალანჩივაძის მუსიკა. მოკლე დროში იგი დიდად პოპულარული გახდა, სტუდენტები, ქუჩის ბიჭები და მუსიკაში

გათვითცნობიერებული ხალხი მას გუნდად დაჰყვებოდა. მის შესახებ ათას მოგონილ ამბავს ყვებოდნენ. სინამდვილეში კი ის 1906 წელს ვიოლინოს კლასით მოსკოვის კონსერვატორიის კურსდამთავრებული, უნიჭიერი სი მუსიკოსი ილიკო ქურხული იყო. ღია ცის ქვეშ კონცერტებს იგი მხოლოდ საკუთარი ნებით მართავდა, ვინაიდან თავის მოვალეობად მიაჩნდა მშრომელი ხალხი კლასიკურ მუსიკას ეზიარებინა. „ხალხში სიარულმა“ ილიკო ქურხული პეტერბურგში ცნობილი კაცი გახდა. იქაური გაზეთები მას წერილებს უძღვენდნენ, მეცენატები ცდილობდნენ საკონცერტო მოღვაწეობაზე დაყოლებას, მაგრამ მევიოლინე უშრეტო ენთუზიაზით კვლავაც ეზოებში დაკვრას განაგრძობდა. ამ კონცერტებში მისი გასამრჯელო ფანჯრებიდან გადმოყრილი ხურდა ფული იყო, ზოგჯერ მოსამსახურეთა ოთახში ჩაიხეცებოდა. მაგრამ, მუსიკოსს ახლოს რომ გაიცნობდნენ, მას-

პინძლები მას სტუმართა მისაღები ოთახების კარებსაც ფართოდ უღებდნენ. იგი რამდენჯერმე პოლიციის განყოფილებაშიც წაიყვანეს, მაგრამ ყოველთვის ბოდიშის მოხდით უშვებდნენ. ეს განათლებული, ვიოლინოზე, ბანდურაზე, დუდუკზე, ქნარზე დიდებულად დამკვრელი კაცი, რომელსაც ყველა სიკეთესთან ერთად არაჩვეულებრივად ლამაზი ხმაც ჰქონდა, დიდებული მიზნის მისაღწევად უსიტყვოდ ეგუებოდა ათას დამცირებას. მთელი პეტერბურგი სიგრძე-სიგანით რომ მოიარა, იგი რუსეთის შარაგზებს გაუყვა. 1913 წელს ილიკო ქურხული საქართველოში ცხოვრობდა, სადაც 1921 წლამდე სამუსიკო საგანმანათლებლო მოღვაწეობას ეწეოდა. შემდეგ ექვსი წელი ევროპაში მოგზაურობდა — ბოსფორიდან მოყოლებული პარიზამდე. მან მოიარა ბალკანეთი, ბულგარულ ენაზე გამოსცა წიგნი ქართული სიმღერის შესახებ. 1927 წელს ქურხული თბილისში დაბრუნდა და აქ საბოლოოდ დასახლდა. სიცოცხლის ბოლომდე იგი პროფესიული კონცერტებით და ქუჩის ლექციებით გამოდიოდა.

ამხანაზი... თავკადი

ძარბაველი სტუდენტები აქტიურად მონაწილეობდნენ პეტერბურგის პოლიტიკურ ცხოვრებაში.

ირაკლი ნარათელი

ახალგაზრდობის ერთ-ერთი კერპი ირაკლი წერეთელი იყო. ნახევარი საუკუნის შემდეგ, კურსების ერთ-ერთი მსმენელი ქალიშვილი ასე იხსენებდა მავრიჩესკი სასახლეში გამართულ სხდომას: „წერეთელი რომ ლაპარაკობდა, ეს მუსიკა იყო. ჩვენ ჭეშმარიტად ესთეტიკურ სიამოვნებას ვიღებდით. მოულოდნელად ვილაყამ მჭახე ხმით და მოჩლექით ნა-მოიყვირა: „არის ასეთი პარტია!“ ჩვენ შოკში ვიყავით!“, — ასე აღწერს იგი ცნობილ შეხლა-შემოხლას პეტროგრადის საბჭოს თავმჯდომარე, მენშევიკ წერეთელსა და ლენინს შორის, გაბრძობა. დასაწყისი №48

რომელიც 4(17) ივნისს გამართულ საბჭოების I ყრილობაზე მოხდა. მაშინ წერეთლის განცხადებაზე: „...რუსეთში არ არის პოლიტიკური პარტია, რომელსაც ეთქვას — მოგვეცით ძალაუფლება...“, ლენინმა უპასუხა: „არის ასეთი პარტია!“ საბჭოთა პროპაგანდა ლენინის ამ ფრაზას ხელისუფლებისთვის ბრძოლაში საკვანძო მომენტად მიიჩნევდა და ცხადია, რევოლუციაში მენშევიკების როლს უარყოფითად აფასებდა. არადა, ირაკლი წერეთლის პიროვნება სულ სხვა შეფასებას იმსახურებს.

ირაკლი წერეთელი გამოჩენილი მწერლის გიორგი წერეთლისა და ნიკო ნიკოლაძის დის — ოლიმპიადა ნიკოლაძის ვაჟიშვილი იყო. ციმბირში პირველად იგი სტუდენტურ ამბოხში მონაწილეობის გამო გადაასახლეს, მეორედ — 1907 წელს მეორე სათათბიროს დარბევის შემდეგ სახელმწიფო გადატრიალების მომზადების ბრალდებით. ამ სათათბიროში ირაკლი წერეთელი სოციალურ-დემოკრატიული ფრაქციის თავმჯდომარე და აგრარული კომისიის წევრი იყო. თებერვლის რევოლუციის შემდეგ იგი პეტროგრადში დაბრუნდა და ქალაქის საბჭოს აღმასკომის შემადგენლობაში შევიდა. ამ დროისთვის წერეთელი „რე-

ვოლუციურ თავდამცველად“ ჩამოყალიბდა, რომელსაც ბრძოლაში ჩართული ყველა მხარის ძალისხმევით ომის შეწყვეტა აუცილებლობად მიაჩნდა. იგი საერთო პლატფორმაზე ყველა სოციალ-დემოკრატის გაერთიანების მომხრე იყო. ოქტომბრის რევოლუციის ირაკლი წერეთელი უარყოფითად შეხვდა. „მომდინარეობს რუსეთის ორ შეურიგებელ ბანაკად დაყოფა, სა-მოქალაქო ომის ხაზმა დემოკრატიის გულზე გაიარა“, — განაცხადა პოლიტიკოსმა დამფუძნებელი საკრებულოს ტრიბუნადან. მისი დაშლის შემდეგ კი იგი საქართველოში დაბრუნდა, სადაც დამოუკიდებელი საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის სოციალურ-დემოკრატიული პარტიის ერთ-ერთი ლიდერი გახდა. 1919 წელს იგი საქართველოს წარმომადგენელი იყო პარიზის (ვერსალის) კონფერენციაზე. საქართველოს რესპუბლიკის დაცემის შემდეგ, იგი იძულებული გახდა, ემიგრაციაში წასულიყო. 1930-იანი წლების დასაწყისში მან სორობონის იურიდიული ფაკულტეტი დაამთავრა, მერე ჯერ საფრანგეთში, 1940 წლიდან კი ამერიკის შეერთებულ შტატებში იურიდიულ პრაქტიკას მიჰყო ხელი.

ფეხბურთი

პაისის რჩეულნი

საქართველოს ნაკრების შემადგენლობა შევიცარიასთან და ირლანდიასთან შესარჩევი მატჩებისთვის ცნობილია. ვლადიმერ ვაისმა გუნდში 25 ფეხბურთელი გამოიძახა, მათ შორის ერთი დებიუტანტია - ვატიო არველაძე.

პაისის რჩეულნი სია ასეთია:

მეკარები: გიორგი ლორია (მაგდებურგი, გერმანია), გიორგი მაკარიძე (ვიტორია, სეტუბალი, პორტუგალია), როინ კვასხვაძე (ტორპედო, ქუთაისი).

მცველები: ოთარ კაკაბაძე (ლუცერნი, შვეიცარია), გურამ კაშია (სან ხოსე ერთკვეცი, აშშ), სოლომონ კვიციანი (ლოკომოტივი, მოსკოვი, რუსეთი), და-

ვით სოჭოლავა (შახტარი, დონეცკი, უკრაინა), ჯიმი ტაბიძე (უფა, რუსეთი), ლაშა დვალა (ფერენცვაროში, უნგრეთი), ლევან ხარაბაძე (ციურისი, შვეიცარია).

ნახევარმცველები: ჯაბა კანკავა (ტობოლი, ყაზახეთი), ჯანო ანანიძე (კრილია სოვეტოვი, რუსეთი), ოთარ კიტეიშვილი (შტურმი, ავსტრია), ლაშა პარუნაშვილი (ესპიერგი, დანია), ვაკო გვილია (გურნიკი, პოლონეთი), გიორგი მერებაშვილი (ვისლა, პოლოცკი, პოლონეთი), საბა ლობჯანიძე (რანდერსი, დანია), ჯაბა ჯილაური (გრენობლი, საფრანგეთი), ვახტანგ ჭანტურიშვილი (ზლინი, ჩეხეთი), ნიკა კვეციველი (ტობოლი, ყაზახეთი), ვაკო ყაზაიშვილი (სან ხოსე ერთკვეცი, აშშ), თორნიკე ოქრიაშვილი (ანორტოსისი, კვიპროსი).

თორნიკე ოქრიაშვილი (ანორტოსისი, კვიპროსი).

თავდასხმელები: გიორგი ქვიციანი (გენტი, ბელგია), ვატიო არველაძე (კორონა, პოლონეთი), ნიკა კაჭარავა (ანორტოსისი, კვიპროსი).

ცნობისთვის: „ჯვაროსნებს“ ამჯერად ვერ დაეხმარება გიორგი ჩაკვეტაძე, რომელმაც ტრავმის მოშუშება ვერ მოახერხა. სლოვაკმა სპეციალისტმა ზემოსხენებულ ფეხბურთელთა გარდა, გაფართოებული შემადგენლობის 9-კაციანი სიაც გაასაჯაროვა, რომელიც ასეთია:

ლაზარე კუბაბაძე (ჟენევი, ლუქსემბურგი) ლევან გიგეჭკორი (ტორპედო, ქუთაისი),

გიორგი ნავლოცკი (დინამო, ბათუმი), გიორგი აბურჯანია (ლუგო, ესპანეთი), ლუკა ზარანდია (არკა, პოლონეთი), ბექა მიქელთაძე (ანორტოსისი, კვიპროსი), გიორგი ხარაიშვილი (გეტებორგი, შვედეთი), სვიჩა კვარაცხელია (ლოკომოტივი, მოსკოვი, რუსეთი), ბუდუ ზივზივაძე (ტორპედო, ქუთაისი).

საქართველოს ეროვნული ნაკრები ევრო 2020-ის შესარჩევი ციკლისთვის მზადებას 18 მარტს დაიწყებს. „ჯვაროსნები“ წლის პირველ ოფიციალურ მატჩს 23 მარტს 18 საათზე „დინამო არენაზე“ შევიცარიასთან ჩაატარებენ, ხოლო სამი დღის შემდეგ დუბლინში ირლანდიას ეწვევიან.

გიორგი შოთაძე

დაბრუნება

ზიდანის „რეალი“

მადრიდის „რეალის“ მთავარმა მწვრთნელმა ზინედინ ზიდანმა კლუბში დაბრუნების შემდეგ პირველი კომენტარი გააკეთა. ფრანგი სპეციალისტის განცხადებით, მას სხვა წინადადებებიც ჰქონდა, მაგრამ „რეალის“ გარდა სხვა გუნდში მუშაობა არ სურდა.

ზიდანმა კრიტიკულად აღწერა რეალის მენეჯერის როლი და დაბრუნებაზეც გააკეთა კომენტარი:

„აქ დაბრუნდი, რადგან არც პრეზიდენტ ფლორენტინო პერესისთვის უარის თქმა შემეძლო და არც „რეალისთვის“. მე რამდენიმე წინადადება უარყავი და ახლა აქ ვარ. მხოლოდ ლა ლიგის შემდეგ მატჩებზე ვფიქრობ. ეს ყველასთვის განსაკუთრებულია და ძალიან ბედნიერი ვარ სახლში დაბრუნებით. მინდა, „რეალი“ იმ სიმაღლეზე

დავაბრუნო, როგორც საც იმსახურებს. მუშაობას სვლიდან ვინცე ბო.

გუნდი დავტოვე იმიტომ, რომ ეს მე მჭირდებოდა, ხოლო გუნდს - ცვლილებები იმ გამარჯვებების შემდეგ. მქონდა სხვა ვარიანტებიც, მაგრამ სხვა გუნდში წასვლა არ მინდოდა, ახლა კი მინდა სამწვრთნელო საქმიანობას დავუბრუნდე და ეს 9 თვე ავინაზღაურო.

რონალდუს დაბრუნება? ეს არ არის შესაბამისი თემა. ყველამ კარგად იცის, კრიტიკიანთა ამ გუნდისთვის რაც გააკეთა, მაგრამ ახლა მასზე სალაპარაკოდ შესაფერისი მომენტი არაა“, - განაცხადა ზიდანმა.

შეგახსენებთ, რომ ზიდანი „რეალს“ მაისის შემდეგ გუნდში დაუბრუნდა და კონტრაქტი 2022 წლის 30 ივნისამდე გააფორმა.

მანუარ გიორგაძე

ჭაღრაკი

ეპიკოსტან - ნახევარი კალით

საქართველოს ქალ მოჭაღრაკეთა ნაკრებმა მსოფლიოს გუნდურ ჩემპიონატზე მე-3 გამარჯვება იხილა. ყაზახეთის დედაქალაქ ასტანაში მიმდინარე ტურნირის მე-6 ტურში მათი მეტოქე აუსტრალიელი ეგვიპტე იყო, ამდენად, დამაჯერებელი შედეგი (3:5:0.5) გასაკვირი არ ყოფილა.

სუსტ ოპონენტებთან პარტიები ბევრად ხოტენაშვილმა, ნინო ბაციაშვილმა და სალომე მელიამ მოიგეს, მერი არა-

ბიძემ კი ყაიმით დაასრულა. შედეგად, საქართველოს ნაკრები 8 ქულით მე-4 ადგილს ინარჩუნებს. ლიდერი ჩინეთია 12 ქულით, მას კი კვალში რუსეთი (10) და უკრაინა (9) უდგანან.

მე-7 ტურში, ცენტრალური უკრაინისა და რუსეთის დაპირისპირება იქნება, ჩინეთი ეგვიპტეს ეთამაშება, ხოლო საქართველოს მეტოქე მასპინძელი ყაზახეთი იქნება.

ბაჰან დოლიძე

ლეგიონერი

სადაც ვუბილვარ...

„ბუდუჩნოსტის“ 19 წლის ქართველი ცენტრი გოგა ბითაძე მცირე ტრავმის მერე მოუდანს ადრიატიკის ლიგის 21-ე ტურში დაუბრუნდა და მორიგი შოუ შემოგვთავაზა.

პოდგორიცელებმა სერბეთში გოგას ყოფილი კლუბი „მეგა ბემაქსი“ 77:70 დაამარცხეს, ქართველი ლეგიონერი კი მატჩის უძვირფასესი მოთამაშე (MPV) გახდა და, დიდი ალბათობით, მას ტურის საუკეთესო კალათბურთელადაც დაასახელებენ.

ბითაძე თამაშში სათადარიგოთა სკამიდან ჩაერთო და 27 წუთში 22 ქულა, 8 მოხსნა (5 შეტევაში), 1 ჩაჭრა და 3 დაფარება მიითვალა.

ჩვენებურმა 12-დან 8 ორქულიანი, სამქულიანი და 4-დან 3 საჯარიმო ჩააგდო,

ბურთი მხოლოდ ერთხელ დაკარგა, 2 პერსონალური ფოლი მიიღო, ხოლო მის წინააღმდეგ 5-ჯერ დაჯარიმდნენ.

შედეგად, გოგას სარგებლიანობის კოეფიციენტი 31-ს გაუტოლდა, რაც არა მხოლოდ აღნიშნული მატჩის, არამედ 21-ე ტურის საუკეთესო მაჩვენებელია.

„ბუდუჩნოსტმა“ ხორვატული „ცედევიტას“ მსგავსად 15 მოგება და 6 მარცხი მოაგროვა, თუმცა, ვინაიდან მეტოქეს ურთიერთშეხვედრებში ჩამორჩება, მე-3 ადგილი უკავია.

მონტენეგროელები რეგულარული პირველობის დასკვნით შეხვედრას 17 მარტს შინ ზაგრების „ციბონასთან“ გაართავენ.

ვიტალი ჯაფარიძე

სუმი

უარყოფითი ბალანსით

ძარბაზი სუმოსტი ლევან გორგაძე, იგივე ტორინოშინი იაპონიის ქალაქ ოსაკაში მიმდინარე საგაზაფხულო სუპერტურნირის მე-3 დღეს მეორედ დამარცხდა და უარყოფით ბალანსზე გადავიდა. ეს განსაკუთრებით სასიფათოა იმის გათვალისწინებით, რომ ჩვენებური კადობანში გახლავთ ჩაყენებული და კაჩი-კოშის დაფიქსირების შემთხვევაში ოქციის პრესტიჟულ ტიტულს დაემშვიდობება.

ტორინოშინის გუნდის მეთაურ კომუსუბი ჰოკუტოფუჯი იყო, რომელმაც ქართველი ფალავანი დოპიოდან ოშიდაში გაიყვანა. ამჯერადაც ნათლად გამოჩნდა, რომ გორგაძე ჰარუ ბაშოზე სრული დატვირთვით ვერ ირჯება და სწორედ იმ კომპონენტში, ანუ ძალისმიერ შერკინებაში იჩაგრება, რაც ყოველთვის მისი ძლიერი მხარე იყო.

ქართველი სეკიტორი მდგომარეობის გამოსწორებას შეჯიბრის მე-4

დღეს ეცდება, როდესაც მის პირისპირ აღმოსავლეთის მე-3 მაგაშირა ნიშიკი-გი დადგება. ეს უკანასკნელი ასევე ვერ ყოჩაღობს და ოსაკაში ჯერ გამარჯვება არ მოუპოვებია, ამასთან, ტორინოშინი მას ურთიერთშეხვედრებში 3:2-ს უგებს.

ამ დროისთვის მაქსიმალური შედეგით ჰარუ ბაშოს 7 მონაწილე ლიდერობს, რომელთა შორის იოკოჰაძე ჰაკუჰო და ოქეკი გოეილოც არიან.

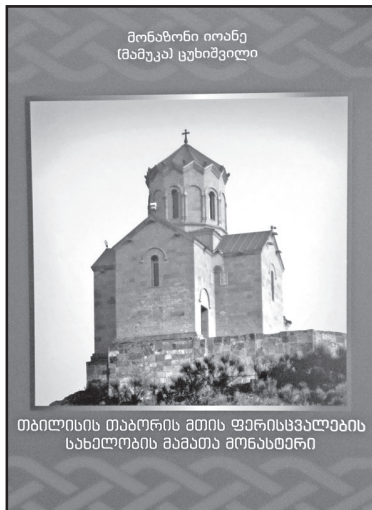
რანგით მე-2 დივიზიონ ჯურიოში პირველი გამარჯვება იხილა გაგამარუს შიკონათი ცნობილმა თეიმურაზ ჯულელმა. აღმოსავლეთის მე-8 განთესვის მქონე ქართველმა გოლიათმა დასავლეთის მე-6 ნომერი ცურუგიშო ჰატაკიკომით დაჯაბნა, დღეს კი ძალზე აღმოსავლეთის მე-5 რეიტინგოსან ვაკატაკაკაგესთან მოსინჯავს, რომელთანაც თანაბარი ბალანსი (1:1) აქვს.

კოზა კოზანიძე

გაგონი

თაბორი და თაბორკლე

ამბს წინათ გამომცემლობა „მერიდიანმა“ დასტამბა ფერადად ილუსტრირებული წიგნი „თბილისის თაბორის მთის ფერისცვალების სახელობის მამათა მონასტერი“, რომელიც თაბორის მთის ფერისცვალების მონასტრის განახლების სულისჩამდგმელს, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქს, მცხეთა-თბილისის მთავარეპისკოპოსს, ბიჭვინთისა და ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტს, უწმინდესსა და უნეტარეს ილია II-ს ეძღვნება.

თბილისის თაბორის მთის ფერისცვალების სახელობის მამათა მონასტერი

ნაშრომის ავტორი გახლავთ ნიჭიერი ახალგაზრდა მკვლევარი, ტექნიკური უნივერსიტეტის დოქტორანტი, თაბორის მთის მონასტრის მონაზონი იოანე (მამუკა) ცუხიშვილი.

თხზულებაში მიმოხილული, შეჯერებული და გაანალიზებულია სხვადასხვა ეპოქის ქართველ მეცნიერთა ნააზრევი თბილისის, როგორც ციხე-ქალაქის დაარსებისა და განვითარების შესახებ. ავტორი განსაკუთრებულად ამახვილებს ყურადღებას თაბორის მთაზე: „საბედნიეროდ, ქრისტეს ჭეშმარიტ სარწმუნოებას თანაზიარ ქართველ ერს ქრისტიანობის ჩასახვის პირველივე საუკუნიდან ჰქონდა თავისი თაბორი, სულიერი ფერისცვალებისა და ფიზიკური გადარჩენის წმინდა ადგილი, რომელიც აგერ უკვე 1700-წლივან ისტორიას ითვლის“, - წერს იგი.

სიტყვა „თაბორი“, მკვლევარის აზრით, ქართულ ტოპონიმიკაში დამკვიდრდა დაახლოებით III-V საუკუნეებში, როდესაც ქართლში, კერძოდ, მცხეთასა და მის მიდამოებში მიმდინარეობდა ქრისტიანობის გავრცელება. „ქართლის ცხოვრებასა“ თუ სხვა საისტორიო წყაროებში „თაბორი“ მოიხსენიება, როგორც „მთაბორი“, მე-18 საუკუნიდან - როგორც „სეიდაბადი“, მე-19 საუკუნეში - „ხარფუხად“. მტერმა მრავალგზის ააოხრა

თაბორის ციხე და ეკლესიები. დასტურად ვახუშტი ბატონიშვილის სიტყვებიც კმარა: „აქ თაბორის ყოფილა ციხე, არამედ ან შემუსრვილი არს. ყოფილან ეკლესიანი დიდშენნი, არამედ ან შემუსრვილი არიან“.

„მრავალგზის ააშენა და დაამშვენა მადლიერმა ქართველმა ხალხმა უფლის ფერისცვალების სახელობის მთავარი ტაძარი. ბოლოს XIX საუკუნის პირველ ნახევარში განახლდა ის, 1860 წლისთვის კი უკვე დაანგრილად ჩანს. შემდეგ რა ბედი ეწია, უცნობია. თუმცა, ჩვენი ბრძენი პატრიარქის წყალობით, ლოცვა-კურთხევით, მონდომებითა და ღირსიული მამულიშვილების თანადგომით 1996 წელს იკურთხა ტაძრის საძირკველი, ხოლო 2002 წელს - თვით ტაძარი. იმავე ხანებში აქ დაფუძნდა მამათა მონასტერი და დიდ დღესასწაულებზე ღვთისმსახურება აღესრულება“, - ამბობს იოანე (მამუკა) ცუხიშვილი.

წიგნი მრავლად არის ცნობები იმ ბერ-მონაზვნებზეც, რომლებიც დღეს მონასტერში მოღვაწეობენ. „ღმერთმა მოგვამდლოს ნიჭი და გონიერება იმისა, რომ ჩვენს გულგებში იშვას თაბორი, რათა სულ მალე მოხდეს ჩვენი სულიერი ფერისცვალება“, - წერს წიგნის დასასრულს ავტორი.

ჩვენი სურვილიც ეს არის. ამინ!

ვაჟა დანელია

ტრადიციების გცველნი

ამხანაბი... თაბორი

იგი მრავალ საერო თაბორის ფორუმზე ქართველ სოციალ-დემოკრატთა და II ინტერნაციონალის აღმასკომის თავმჯდომარე იყო.

ივანე ლიუბიჩიჩი

ირაკლი წერეთელი ნიუ-იორკში 1959 წლის 21 მაისს გარდაიცვალა. დაკრძალულია პარიზის მახლობლად ლევილ-სიურ-ორჟის სასაფლაოზე, სადაც 1921 წლის ქართული პოლიტიკური ემიგრაციის წარმომადგენლები განისვენებენ.

სახელმწიფო განძეულობა გადაარჩინეს. მან თავის გვარდიელებს იმპერატორის განძეულის სასახლის უფრო უსაფრთხო ნაწილებში გადაიტანა უბრძანა, თავისი 16 წლის ვაჟი შვილი დიმიტრი ორ სანდო გრენადერთან ერთად კი მათ საყარაულოდ გაგზავნა. გადაამალულ განძეულობაში იყო სახელგანთქმული ბრილიანტი „ორლოვით“ დამშვენებული მეფის სკიპტრა. შემდეგ ივანე რატიშვილმა 1917 წელს მისი შტურმის დროს

დეგ ივანე რატიშვილმა მოლაპარაკება გამართა ვლადიმერ ანტონოვი-ვესენკოსთან, რომელიც ზამთრის სასახლის შტურმს ხელმძღვანელობდა და დაარწმუნა, რომ სასახლე ძარცვისა და დარბევისგან უნდა გადაერჩინათ. საბჭოთა ხელმძღვანელობამ თავად ი. რატიშვილს საჯაროდ მადლობა გადაუხადა (გაზეთი „იზვესტია“, 1917 წლის 5 ნოემბერი) „თავდაუზოგავი შრომისთვის სახალხო განძეულის დაცვისა და შენახვის საქმეში“, მერ კი ზამთრის სასახლის და პეტროგრადის რაიონის ყველა მუზეუმისა და სასახლის მთავარ კომენდანტად დანიშნა.

1919 წლის მარტში თავადი ივანე რატიშვილი პეტროგრადიდან მოსკოვში გაგზავნილ „ოქროს ეშელონს“ გაჰყვა, რომლითაც ქვეყნის ოქროს მარაგი გადაიტანეს. რატიშვილს კატეგორიულად სთხოვდნენ ეშელონის გაჩერებას, ქალაქ ტვერში მას ზარბაზნებიც კი დაუშინეს, მაგრამ გენერალმა უაღრესად სახიფათო მისია პირნათლად შეასრულა და ოქროს მარაგი ახალ დედაქალაქში ჩაიტანა.

მოამზდა ოთარ ტურაბელიძე (გაგრძელება იქნება)

ღავით კირკიტაქე კვლავ პატიმარია...

„ნაციონალური მოძრაობის“ წევრი ღავით კირკიტაქე, მოსამართლემ კვლავ პატიმრობაში დატოვა. საქმის განხილვაზე მოსამართლემ დაცვის მხარის მოთხოვნა არ დააკმაყოფილა.

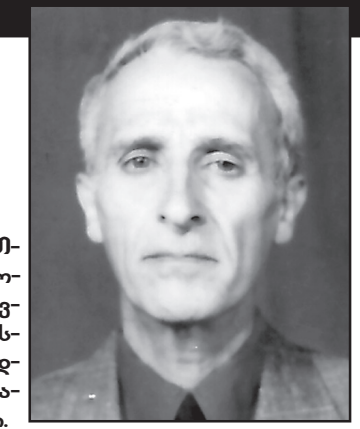

გუშინდელ სხდომაზე კირკიტაქის გათავისუფლების შუამდგომლობასთან ერთად დაცვის მხარემ ხელმოწერები და ის პირები წარადგინა, რომლებიც ეწმს წევრს თავდებში უდგებოდნენ.

შეზახსენებთ, გაერთიანებული ოპოზიციის წევრი ღავით კირკიტაქე 17 დეკემბერს დააკავეს. კირკიტაქე დაკავებულია ველისციხეში გამართულ აქციაზე პოლიციელზე თავდასხმისთვის, ფიზიკური შეურაცხყოფისა და ქონების დაზიანებისთვის.

სანთელი

მეგობრის სსოვნას

გარდაიცვალა რეზო ლორთქიფანიძე, ჩვენი ძვირფასი მეგობარი, რომლის განვლილი ცხოვრება - 8 ათეული წელი საკმარისზე მეტია იმისათვის, რომ თანამედროვეებმა პირუთვნელად შეაფასონ მისი პიროვნული თვისებები.

რეზო ლორთქიფანიძე მისი ცხოვრების ყველა ეტაპზე იყო გამორჩეული: წარჩინებული სკოლის მოსწავლე, წარჩინებული სტუდენტი, ერთდროული ექიმი-კარდიოლოგი, უბადლო პედაგოგი, თავისი ქვეყნის მგზნებარე პატრიოტი, საოცრად კაცთმოყვარე და ერთგული მეგობარი. მისთვის უცხო იყო შური და ეგოიზმი, ის სხვისი ბედნიერებით ცხოვრობდა, მას სხვისი სიხარული ახარებდა და სხვისი ჭირი ადარდებდა.

ჭეშმარიტების გამომხატველია ქართული სიტყვა გარდაცვალება, ანუ სახეცვლილება, ანუ უკვდავების სამყაროში სულის გადნაცვლება. რეზო ლორთქიფანიძე გარდაიცვალა, მაგრამ წარუშლელი კვალი დატოვა მისი მეგობრების გულში. ღმერთმა გაანათლოს მისი სული.

მეგობრები, კარდიოლოგიური კლინიკის თანამშრომლები.

სსოვნა

სს „თბილქალაქში“ თეიმურაზ ჯანაშია, ანგელატ თოფურია და ვაჟა ადვიშვილი მწუხარებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა სს „თბილქალაქში“ ყოფილი მთავარი ბუღალტერი

ნიკოლოზ მიდელაშვილი

და სამიძმარს უცხადებენ გარდაცვლილის ოჯახს.

გლდანში „საქართველოს ბანკში“ ყაჩაღური თავდასხმის ფაქტი გაიხსნა

შინაზან საქმეთა სამინისტრომ 2019 წლის 8 მარტს გლდანში „საქართველოს ბანკში“ მომხდარი ყაჩაღური თავდასხმის ფაქტი გახსნა. ყაჩაღობის, პოლიციელზე თავდასხმის, ცეცხლსასროლი იარაღის მართლსაწინააღმდეგო შექმნა-შენახვა-ტარებისა და თავისუფლების უკანონო აღკვეთის ბრალდებით დაკავებულია 2 პირი - წარსულში ნასამართლევი და ამჟამად პირობითი მსჯავრის ქვეშ მყოფი, 1998 წელს დაბადებული ნ.ქ. და ასევე, წარსულში ნასამართლევი, 1999 წელს დაბადებული კ.გ. დანაშაული 7-დან 10 წლამდე თავისუფლების აღკვეთას ითვლისწინებს.

გამოძიებით დადგინდა, რომ შეიარაღებული და ნიღბიანი ბრალდებულები გლდანში „საქართველოს ბანკში“ შეიჭრნენ და სიცოცხლის მოსპობის მუქარით ფული მოითხოვეს. ბანკის თანამშრომლებმა განგაშის სიგნალით დაცვის პოლიცია გამოიძახეს. ბანკის ფილიალთან მისულ დაცვის პოლიციას თავდამსხმელებმა ცეცხლი გაუხსნეს. სროლისას არავინ დაზარალდა. ბრალდებულებმა ბანკის ფილიალზე ყაჩაღურ თავდასხმამდე თავისუფლება უკანონოდ აღუკვეთეს 2 მოქალაქეს და კუთვნილი ავტომანქანა ჩამოართვეს. პოლიციის ოპერატიული რეაგირების შედეგად თავდამსხმელები იძულებული გახდნენ მძევლად აყვანილი ორივე მოქალაქე გაეთავისუფლებინათ და შემთხვევის ადგილიდან გატაცებული ავტომანქანით მიიმალნენ.

პოლიციამ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად ნივთმტკიცებად ამოიღო გატაცებული ავტომანქანა, რომელიც ბრალდებულებმა კვალის დაფარვის მიზნით დაწვეს.

დანიშნულია ყველა შესაბამისი ექსპერტიზა და გრძელდება საგამოძიებო მოქმედებები.

დადგენილია დანაშაულში მონაწილე მესამე პირიც და მისი დაკავების მიზნით მიმდინარეობს ინტენსიური ოპერატიული სამძებრო ღონისძიებები. მთელი ღამის განმავლობაში ბრალდებულები დაზარალებულებთან ერთად იმყოფებოდნენ და მათ არ ჰქონდათ თავზე არაფერი ჩამოფარებული. სწორედ ასე შეძლეს ბრალდებულთა ამოცნობა. რაც შეეხება გატაცებულ თანხას, პროკურორის თქმით, მიახლოებითი თანხა, რაც ბრალდებულებმა გაიტაცეს, არის 8 100 ევრო, 13 000 დოლარი და 10 ათასი ლარი.

რეკლამა „საქართველოს რესპუბლიკაში“ კონტაქტს ქ. №21. 599 79-76-79; 568 82-09-84

ვინ იყვნენ მსოფლიოს ყველა დროის ყველაზე მდიდარი ადამიანი მანსა მუსა იყო - მე-14 საუკუნეში დასავლეთ აფრიკის მმართველი. კალიფორნიის უნივერსიტეტის პროფესორის, რუდოლფ ბაჩ უეირის თქმით, მანსა მუსას სიმდიდრის ოდენობის წარმოდგენაც კი შეუძლებელია. ამბობენ, რომ მუსას ქონება 400 მილიარდი დოლარი იყო, თუმცა ეკონომიკის ისტორიკოსების თქმით, ის გაცილებით დიდ ქონებას ფლობდა.

მსოფლიოს ყველა დროის ყველაზე მდიდარი ადამიანების ათეული კი ასეთია:

- მანსა მუსა (1280-1337)** - მისი ქონების ზუსტი ოდენობა უცნობია; ოქტავიანო პაპუსტუსი (ძვ. წ. 63 - ჩვ. წ. 14) - 4.6 ტრილიონი დოლარი;
- ივანბატონი შენგონი (1048-1085)** - მისი ქონების ზუსტი ოდენობა უცნობია;
- აბბას I (1542-1605)** - მისი ქონების ზუსტი ოდენობა უცნობია;
- ენდრიუ პარნეი (1835-1919)** - 372 მილიარდი დოლარი;
- ჯონ როკფელერი (1839-1937)** - 341 მილიარდი დოლარი;
- ნიკოლაი ალექსანდროვიჩი რომანოვი (1868-1918)** - 300 მილიარდი დოლარი;
- ოსმან ალი ხანი (1886-1967)** - 230 მილიარდი დოლარი;
- უილიამ დამპეროპოლი (1028-1087)** - 229 მილიარდი დოლარი;
- მუხამად კადაფი (1942-2011)** - 200 მილიარდი დოლარი.

სხვათაგან იქმყოფი

ძალი კაცების ყველაზე ძლიერი სუსტი მხარეა.

სუსტი სქესის ძალა მის მიმართ ძლიერის სისუსტეშია.

სიყვარულის ანგანში მართო შორისდებულგებია.

ძლიერ ადამიანებს ყველაფერის დაძლევის უნარი აქვთ, სხვათა სისუსტეების გარდა.

სუყოველ ქერა ქალს შეუძლია იმის მტკიცება, რომ ნათელი თავი აქვს.

წმინდობა თუ მოხვდი, გარშემო მყოფთაც ნუ გასვნი, წყნარად იტყვი.

სინარული რომ გაამრავალ-

ფეროვნო, სხვასაც გაუყავი.

ცხოვრება ისერივად უსწორ-მასწორაა, რომ აზრი ანა აქვს წონასწორობის დაკარგვას.

მოდა ხან ისე კვიის, რომ ბევრ კაცს თმა ყალყზე უდგება.

მომავლის რწმენა ადვილი საქმეა, ბევრად ძნელია წარსულის რწმენა.

პარს სუნამოს ყოველთვის ოდნავ დიდძალი ფულის სუნი უდის.

ძმრების ყველაზე მაგნი ჩვეულება ცოლები არიან.

მოკრძალებს შეუმჩნევლად გვამშვენებს.

დახმარების მსურველთა საყურადღებოდ!

მომხმარებელთა გაზეთის მხრუნველთა საბჭოს სახელით

განათავსეთ რეკლამა ყველაზე საჭირო და სანდო გაზეთში და ამით ხელი შეუწყვეთ 100 წლის ყოველდღიური გამოცემის აღორძინებას.

ჩვენი ანგარიში: №GE19TB7601536020100009.

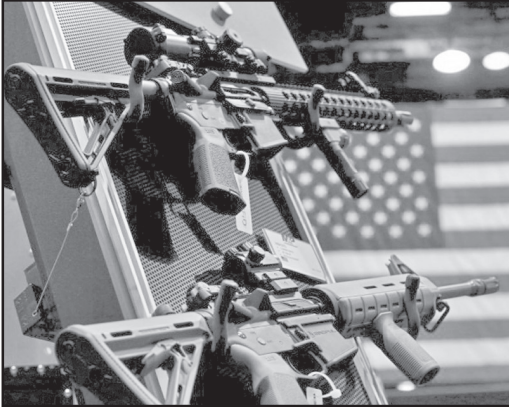
(შპს „ახალი საუკუნე“ - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი).

ამერიკული იარაღის ექსპორტი იზრდება

2014-2018 წლებში 2009-2013 წლებთან შედარებით მსოფლიოში იარაღით ვაჭრობის მაჩვენებელი 7,8%-ით გაიზარდა. ექსპორტის ლიდერი კი აშშ-ია. ამის შესახებ სტოკჰოლმის საერთაშორისო კვლევითი ცენტრის SIPRI-ის მიერ გამოქვეყნებულ ანგარიშშია ნათქვამი. 2014-2018 წლებში ექსპორტიორთა მსხვილ სუთეულს წარმოადგენდა აშშ, რუსეთი, საფრანგეთი, გერმანია და ჩინეთი.

ჯამში ამ ქვეყნებმა ექსპორტის 75% განახორციელეს. 2009-2013 წლებსა და 2014-2018 წლების პერიოდში ახლო აღმოსავლეთში იარაღის მიწოდების ნაკადი გაიზარდა, მაშინ როდესაც სხვა რეგიონებში ექსპორტის შემცირება დაფიქსირდა. აშშ მსოფლიოში იარაღის ძირითადი სახეობების უმსხვილეს ექსპორტიორად რჩება და სხვა ექსპორტიორებთან შედარებით ექსპორტის ზრდა 2014-2018 წლებში მნიშვნელოვნად გაიზარდა.

„იარაღის ძირითადი სახეობების ექსპორტი 2014-2018 წლებში რუსეთთან შედარებით 75%-ით მაღალი იყო, მაშინ როდესაც 2009-2013 წლებში ეს მაჩვენებელი 12% შეადგენდა“, - ნათქვამია ანგარიშში. ამერიკული ექსპორტის დიდი ნაწილი ახლო აღმოსავლეთში წავიდა.

SIPRI-ის შეიარაღების პროგრამის დირექტორმა ოდ ფლორანსმა განაცხადა, აშშ-მა იარაღის მიწოდების საკითხში პოზიციები კიდევ უფრო განამტკიცეს. მისი თქმით, აშშ-მა აღნიშნულ პერიოდში იარაღის ექსპორტი 98 ქვეყანაში მოახდინა. ამასთან, რუსეთის ექსპორტი 2014-2018 წლებში 17%-ით შემცირდა,

ძირითად ინდოეთს და ბრაზილიის მიერ რუსული იარაღის შესყიდვის შემცირების ფონზე. იარაღის ექსპორტი შეამცირეს ასევე საფრანგეთმა და გერმანიამ 43 და 13%-ით. ჯამში ევროკავშირის წევრი ქვეყნების ექსპორტმა 2014-2018 წლებში 27% შეადგინა.

პრეზიდენტი შვილს აუპატიურებდა

12 წლის განმავლობაში მე სექსუალური ძალადობის მსხვერპლი ვიყავი, აცხადებს ნიკარაგუის პრეზიდენტის დანიელ ორტეგას ავგანილი ქალიშვილი ზოლამერეკა ნარვეს მურილიო. მისი განცხადებით, მამობილი მასზე ჯერ კიდევ იმ პერიოდში დასაძლავდა, როცა „ნიკარაგუის სანდინისტური რევოლუციის“ ლიდერი იყო.

მურილიო აცხადებს, რომ ორტეგას მისადმი სექსუალური ინტერესი 1977-78 წლებში გაუჩნდა, როდესაც ის ჯერ კიდევ 10 წლის ბავშვი იყო. ამის შესახებ მურილიომ ჯერ კიდევ 1998 წელს განაცხადა, თუმცა, ორტეგა ბრალდებას უარყოფდა, ხოლო ნიკარაგუის სასამართლომ 2001 წელს საქმე წარმოებაში არ მიიღო, მისი ხანდაზმულობის გამო.

„ის მაშინ რევოლუციის ერთ-ერთი ლიდერი იყო და მას „დედის მამაკაცად“ ვთვლიდით. მან ჩემს პირად სივრცეში შემოჭრა დაინიშნა. მე ვცდილობდი, თავი დამეცვა, არ ვინძრეოდი, ვითომ მეძინა. მაგრამ ის არ ჩერდებოდა. მას შემდეგ, რაც 1979-ში რევოლუციონერებმა გაიმარჯვეს და სამოსა დაამხეს, ორტეგამ დიდი ძალაუფლება მიიღო.

პარალელურად სექსუალურ ძალადობასთან ერთად, მას ფსიქოლოგიური ტერორის ქვეშაც ვყავი. როდესაც ის მე მაუპატიურებდა, თან მეუბნებოდა, რომ მე უკვე მზად ვიყავი ამისთვის, ჩემი სხეული ჩამოყალიბებული იყო. მე მეშინოდა ეს ყველაფერი დედისთვის მეთქვა, თუმცა, სავარაუდოდ, დედამ ეს იცოდა, მაგრამ დანიელ ორტეგას შეჩერება ვერ შეძლო. როდესაც 1998-ში მე ამის შესახებ ოფიციალურად განვაცხადე, დედაჩემმა და ორტეგამ ამ ყველაფრის უარყოფა დაიწყეს, ხოლო მე სხვადასხვა თავდასხმის ობიექტი გახვდი, გიჟი, მატყუარა და ამერიკის აგენტი გახვდი. ფორმალურად, ორტეგა სასამართლოს წინაშე წარსდგა, მაგრამ რადგან იგი ქვეყანაში ყველაფერს აკონტროლებდა, სასამართლომ საქმის ხანდაზმულობა მოიმიზეზა და წარმოება შეწყვიტა. ის ჩემთვის ყოველთვის მოძალადედ დარჩება, ხოლო დედა - მის ხელშემწყობად,“ - აცხადებს მურილიო BBC-სთან ინტერვიუში.

საქართველოს რესპუბლიკა

SAKARTVELOS REPUBLIKA

კოსტავას ქ. №21

მთავარი რედაქტორი

სპარტაკ ძოგულია

299-02-10

599 36-00-35

პასუხისმგებელი რედაქტორები:

გურამ გომიაშვილი

599 53-76-16;

ალექო ასლანიშვილი

599 56-81-86;

პასუხისმგებელი მდივანი

მამუკა ვაშაქიძე

514 33-33-24

გამომცემელი:

შპს „თანადგომა“-გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“

ტ: 599 79-76-79

შპს „ახალი საუკუნე - გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემელი“

იბეჭდება გამომცემლობა „ქოლორ პრესში“

რკინიგზის ჩიხი №20

uac(უაკ)070.4(479.22) ს-323

ISSN 2233-3851

9 772233 385001

ავტორთა საყურადღებოდ!

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით.

ავტორთა მოსაზრებები, შესაქმნა, მუდამ არ ემთხვევოდეს რედაქციის პოზიციას. ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს აბეზან ავტორები.

„საქართველოს რესპუბლიკა“

შენი გაზეთია, აუსილებლად გამოიწერე, წაიკითხე, ისიამოვნე!

	უხსოვრი პალატის კარსი: აშშ ფონი - 2.6866; პარიზი - 3.0214; ბრიტანული მიკროსტრუქტურა - 3.4910 100 რუბლი - 4.0675; თურქული ლირა - 0.4942; ანარბაიკის მანათი - 1.5844; 1000 სომხური დრამი - 5.4997.	აინლი 13 მარტისთვის აღმოსავლეთი საქართველო: ბარსი - ლაშქი +4, ლაშქი +22 შიშანი რაიონები - ლაშქი +2, ლაშქი +19 დასავლეთი საქართველო: ბარსი - ლაშქი +9, ლაშქი +23 შიშანი რაიონები - ლაშქი +2, ლაშქი +19 თბილისი: ლაშქი +5, ლაშქი +20	დაავიკავით, მოგვწერეთ: ტელ: 299-02-10, 599-79-76-79, 568-82-09-84 ელ. ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@top.ge
--	--	--	---